



# БЪРБА®



КОМУНИСТИ - РУШИТЕЛИ  
Катедралният Храмъ Св. Недѣля, априль 1925  
Това е ЦѢЛА БЪЛГАРИЯ днесъ

ю н и й 1990

Издание на Централния Управителенъ Съветъ на  
БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ  
въ изгнание

# ЖЕРТВИ

ЧУДОВИЩНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ВЛАСТ СЕ РАЗКРИВАТ ЕДНО СЛЕДЪ ДРУГО ПРЕДЪ ОЧИТЕ НА ЦЕЛИЯ СВЯТЪ. ТОВА, ВЪ КОЕТО НИЕ ОТЪ ГОДИНИ ОБВИНЯВАМЕ КОМУНИСТИТЕ СТАВА ДОСТОЯНИЕ НА ВСИЧКИ.

ИЗРОВЕНИТЕ ЧЕРЕПИ НА 40 МЪЧЕНИЦИ ВЪ МЕСТНОСТЪТА "ЛОНСА" - БАНСКО, ФАКТИТЕ ЗА ЛАГЕРИТЕ НА СМЪРТЪТА ВЪ ЛОВЕЧЪ, КУЦИЯНЪ, БЕЛЕНЕ, БОБОВЪ-ДОЛЪ - СА САМО ЕДНА МАЛКА ЧАСТЪ ОТЪ НЕВИЖДЕНИЯ ТЕРОРЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ ОТЪ 1944 ГОДИНА НАСАМЪ.

ТЕЗИ, КОИТО ВСЕ ОЩЕ ПОДДЪРЖАТЪ ПАРТИЯТА НА УБИЙЦИ И САДИСТИ, СЛЕДЪ КАТО ЗНАЯТЪ ЗА ТЯХНИТЕ ПРЕСТЪПЛЕНИЯ - СТАВАТЪ ТЯХНИ СЪУЧАСТНИЦИ!

## СПИСЪКЪ НА УБИТИТЕ - ПРОДЪЛЖЕНИЕ:

- Димитър Чукوفъ, 45-год.; търговски флотъ. Изчезналъ 1945 год.
- Кирчо Бойчевъ, род. 1904 г., отъ гр. Ломъ. Изчезналъ.
- Владко Златаревъ, род. 1904 г., отъ гр. Ломъ; изчезналъ.
- Францъ Шерингеръ, род. 1920 г., отъ гр. Ломъ. Изчезналъ.
- Георги Алексиевъ, роденъ 1906 г., полиц. н-къ гр. Ломъ. Изчезналъ.
- Костадинъ Тодоровъ, роденъ 1909 г. въ село Роза, Ямболско, полиц. служителъ. Убитъ на 10 окт. 1944 година отъ "Коста", магазинеръ въ милицията, около с. Недѣлско, Ямболско.
- Кирилъ Планинички, народенъ представителъ отъ гр. Радомиръ, софийски адвокатъ, националь-либераль. Убитъ извънъ Радомиръ съ около 40 други жертви.
- Цвѣтко Магеровъ (наричанъ Цеце), роденъ въ София, служащъ въ Дирекцията на полицията. Убитъ въ София (градинката на черквата Св. Никола).
- Бориславъ Згуревъ, родомъ отъ градъ Кърджали; служащъ въ Дир. на полицията, 24-годишенъ. Убитъ непосредствено следъ 9 септ. 1944 г.
- Кочо Байкушевъ, 45-год.; н-къ на полицията въ Дупница. Убитъ 1944 год.
- Ангелъ Байкушевъ, 50-год.; акцизень приставъ, Бѣлене.
- Стоянь Гоговъ, 25-год.; полицейски чиновникъ, Трънь. Убитъ.
- Попъ Страшимиръ, 36-год.; священникъ, село Лѣва Рѣка, Трънско. Убитъ.
- Кирилъ Бранимировъ, 50-годишенъ; търговецъ въ Трънь. Убитъ.
- Александъръ Поповъ, 52-год.; книжаръ отъ Трънь. Убитъ.
- Стефанъ Драгулевъ, 54-год.; н-къ на полицията въ Трънь. Убитъ.
- Марковъ, 54-годишенъ; кметъ на Трънь. Убитъ.
- Иванъ, 20-годишенъ ученикъ отъ Трънь. Убитъ.
- Попъ Бѣли, 54-годишенъ старшия въ Трънь. Убитъ.
- Стефанъ - 36-годишенъ; ветеринаренъ лѣкаръ въ Трънь. Убитъ.
- Славчо Раңгеловъ, 20-год.; ученикъ въ Трънь. Убитъ.
- Стоянка, 23-год.; учителка въ село Костуринци, Трънско. Убита.
- Гога Точининъ - горски пазачъ въ Трънь. Убитъ.



# БЪРБА

ЗА ЦЪЛА И СВОБОДНА

БЪЛГАРИЯ



Редактира Комитетъ

Година 39, брой 2

Книжка сто и пета

Май 1990

## О, НЕРАЗУМНИ . . . ДЕМАГОГЕ!

ДЕМАГОГИЯ (грц.) - Измамване съ лъжливи обещания, чрезъ изопачаване на факти и лицемѣрие. Жертва на Д. въ експлоататорскитѣ общества ставатъ политически изостаналитѣ хора. Посрѣдствомъ демагогски обещания съвременнитѣ буржоазни партии се стремятъ да спечелятъ довѣрието на трудящитѣ се. Много отъ тѣзи партии дори се представятъ за социалистически. Д. е широко използвана отъ фашиститѣ.

"Кратка Българска Енциклопедия". БАН, София, 1964.

## На кръглата маса: КОЙ Е ДЕМАГОГЪ?

\*\*\*

ВЪ ГОРНИЯ ЦИТАТЪ "енциклопедистътъ" се мѣчи безсрамно, едновременно и плахо и съ усърдие, да "пере мозъци" по комунистически. Мжгливи формулировки като "политически изостаналитѣ хора", хвърлянето на камъни въ "фашистки" дворове - издаватъ явно боязнь. Желѣзото, което той лови е жежко - пази се да не го прижури; самиятъ той прозира демагогията въ "ДЕМАГОГИЯТА". Тази дума, отъ елински произходъ, означава - "народоизмамничество"!

Та, за кого въ България днесъ не е тайна, че отъ 45 години не другъ, а българскиятъ народъ е безсрамно лъганъ, коварно маменъ и до кости ограбванъ? Догматичното твърдение, че такива злодеяния сѣ привилегия на "фашисти", предизвиква само иронично-презрителна усмивка. Фашиститѣ, споредъ това тълкуване, извършиха всички тия - извинете не-писменото слово - золумлуци презъ изтеклия почти половинъ вѣкъ следъ "освобождението" на 9 септември 1944 година?!

ИЛИ - ТВЪРДИ ЛИ НЪКОЙ, ЧЕ ОТЪ 9 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА НАСАМЪ БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ НЕ Е БИЛЪ ЛЪГАНЪ И МАМЕНЪ? ЧЕ ДНЕСЪ НЕ Е ДОКАРАНЪ ДО НРАВСТВЕНА КРИЗА И ПРОСЕШКА ТОЯГА?

Кой отъ по-старитѣ между насъ не си спомня принудата да слушаме до втръсване текстове на телеграми, възвания, обещания, повици и какви ли не други гръмогласни "агит-пропни" произведения на Димитровци, Коларовци, Юговци, Търпешевци, Цола-Драгойчевци и С-ие? Всички тѣ обещаваха земенъ рай - рай за трудящитѣ се! И на сънь все още пицятъ ушитѣ ни отъ тѣзи гласове; безсмислено е да отегчаваме по-младитѣ съ цитати отъ онази ера - току-що изтеклото време по нищо не се различава отъ миналото - само кречаталата сѣ замѣнени - завчера Живковъ, вчера Младеновъ, днесъ Лиловъ - утре . . .

Въ крайна смѣтка, всички, къмъ които провидението бѣ по-благосклонно - изживѣхме, преживѣхме, надживѣхме тѣзи душевни изтезания: измама и

*Никога не ще забравимъ!*



лъжливи обещания от самото жестоко, престъпно начало, та до края на бруталната, безмилостна, лицемърна, демагогска диктатура – действителност за цѣль единъ народъ!

\* \* \*

И ТАКА: ФАШИСТИ ЛЪГАХА И МАМИХА БЪЛГАРИНА ПРЕЗЪ ПОСЛЕДНИТЪ 45 ГОДИНИ! Тѣ бѣха на власт! Нека вѣрваме на цитираната дефиниция.

- А фирмата им?

- БКП! - БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ!

Б К П - фашисти?! - комуниститѣ!

ПАРАДОКСЪ?! Само привидно! Истината е: КОМУНИСТИТЪ СЖ ДЕМАГОЗИТЪ!

Очакваме настоятелно БАН да корегира цитираната дефиниция.

\* \* \*

И ЩЕ Я КОРЕГИРА.

Но – не настоящата, така наречена "Българска Академия на Наукитѣ" ще го стори, а това светилище за наука и истина, въ което ще се превърне тя, следъ като се прочисти отъ псевдо-научни работници, и ръководното ѝ тѣло изпъкне като клетка, изпълнена съ отговорност само предъ собствената се съвест и съ всеотдайност както къмъ истина и наука, така и къмъ българската всенародна общност. БЕЗЪ КОМУНИСТИ!

Да сме на ясно – не само Академията на наукитѣ – цѣлата българска държавна сграда ще бѣде прочистена отъ комунисти! На чистъ български езикъ заявено: за измамници и лъжци нѣма вече мѣсто въ ръководнитѣ мѣста на държавата на българския народъ! Мародьоритѣ ще бѣдат изхвърлени и заменени съ служители на народа.

Вкостенели комунисти не могат повече да носятъ отговорни служби! За виновниците, за причинителитѣ на катастрофалното положение въ което се намира нашата Родина, нѣма вече мѣсто на държавната трапеза. Тѣмъ е предоставено да намерятъ сега поприще въ свободното пазарно стопанство, освободено отъ марксистки доктрини и комунистическа опека. Тамъ, като трудолюбиви, сътворяещи материални блага членове на обществото, нека докажатъ, на собствени разноски, съ предприемачески рискъ, че сж отъ полза за народната общност. Прощавайте за израза – "муфтата" свърши. Да запретнатъ "другаритѣ" рѣжави и почуствуватъ що е потъ и отговорност. Не издържаха тѣ "съ успѣхъ" изпита на държавната трапеза. "По хатъръ" минаваха тѣ, привилегировани, 45 години, отъ година на година – надменно, нахално, и арогантно – некадърници, натоварени съ комплекси за малоченност. На полето на пазарното стопанство – свободно, въ лично съревнование, имъ се дава възможностъ да се явятъ на "поправителенъ изпитъ". На успѣхъ!

\* \* \*

"КОМУНИСТЪ" – този епитетъ днесъ не е комплиментъ; никѣде по свѣта – даже и въ Никарагуа. Вече се срамуватъ да го носятъ и тѣзи, които до скоро се биеха гордо въ гърди – съ Хонекеръ начело. Останалитѣ още "другари" въ Германия, Италия, последвани отъ други, изхвърлиха това название отъ фирмитѣ си.

Ето, че и у насъ, комуниститѣ "направиха голѣмъ завой" – цѣли 360 градуса! И – попѣтѣомъ хвърлиха старото рухо "БКП" и навлѣкоха ново – "социалистическо". Но – преоблякълъ се нашъ Илия, огледалъ се – пакъ въ тия! – Мина ви времето, "другари"! Перчатъ се още комуниститѣ – нѣкои отъ "поданицитѣ" имъ все още подвиватъ глава – нѣколко месеца "по-мекъ климатъ" не е въ състояние да елиминира 45-годишно традиционализиране на самозащитни рефлексии.

Българинтѣ продължава да очаква, а не да изисква! Но това ще се промѣни – въ недалечно бѣдеще – много скоро, преди последнитѣ "политически останали" догадятъ, че друма, по който и днесъ вървятъ "другаритѣ" е задънень! На последнитѣ напомняме: – на прѣсти, по терлици се измѣкнете изъ плюшенитѣ си свѣрталища и – като димъ да ви нѣма ... Защото бентътѣ, който вие издигнахте, се отрицва, а заприщенитѣ може да потърсятъ смѣтка!

Зжбитѣ на бѣсното куче сж още здрави, но вѣнцитѣ му сж гангренысали – не смѣе да захапи! Комунистическиятъ паренъ локомотивъ изразходва последнитѣ буци кюмюръ! ХИТРУВАНИЯТА, ВЪРТЕЛИТѣ И ЛИЦЕМЪРИЕТО ИМЪ НА КРЖГЛАТА МАСА, ТРАКТИРАНЕТО ПО ХЛЪЗГАВИЯ МЕЖДУНАРОДЕНЪ ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПАРКЕТЪ НЕ ЩЕ ГИ СПАСИ: Комунистическиятъ свѣтъ СЕ СРУТИ САМЪ – НЕГОВАТА СЖЩНОСТЪ – СИСТЕМАТА ГО СРУТИ безъ заплаха на атомни бомби или война въ космоса. Много късно схванаха тази истина партийнитѣ функционери у насъ и сега се мѣчатъ, докато страхътъ още сковава доверашнитѣ роби, да поематъ нови пѣтища, за да спасятъ себе си и заграбеното до сега. Хвърлената върху "сталиновия моделъ на социализма" вина за катастрофата и оповестения "новъ видъ", който ще се изгражда – тази нова стрѣвъ нѣма да "хване дикишъ". КАТО СТОПАНСКА СИСТЕМА, социализмътъ се навсѣкѣде провали. И западнитѣ му вариантѣ родиха недоносчета! Нека това да се разбере: България не е опитно поле.

Обявяването на фалитѣ е само въпросъ на време. Българскитѣ комунисти ще бѣдатъ може би последнитѣ, но ще последватъ неминуемо изпреварилитѣ ги. Тѣ НЕ ПРИТЕЖАВАТЪ НЕОБХОДИМИТЪ СПОСОБНОСТИ ЗА КАКЪВТО И ДА Е ВИДЪ СТОПАНСТВО. Банкрутътъ ще погребѣ всички тѣзи, които го причиниха – така, както стана това въ останалия комунистически свѣтъ.

\* \* \*

ДЪРЖАВНАТА ХАЗНА Е ПРАЗНА! Природнитѣ богатства сж напълно изчерпани, стопанството сжществува само по име. Този фактъ е смъртната присѣда на ново боядисанитѣ (не вече "народни") демократи.

Финансовото си спасение очакватъ недавнашнитѣ заклетѣ марксистѣ на Лениновата школа само отъ ненавиджания до вчера богатъ Западъ (когото наивникътъ Хрущовъ "за малко" не надмина). За спасението на кожата си, ето ги, безъ срамъ "покръствени демократи", убедени последователи на свободното пазарно стопанство (подъ тѣхна команда), съ протегнати рѣце – за милостиня.

Ще чакатъ напрасно и ще обявятъ несъстоятелностъ. Откритата гангрена въ падналитѣ вече социалистически трупове е отъ размѣръ, надминаващъ опасенията и на най-голѣмитѣ песимисти. Намиращото се въ пълно разложение "стопанство" и изчерпанитѣ природни ресурси разбиха всѣка вѣра на западнитѣ банки въ платежеспособността на потъналия до палубата социалистически корабъ-развалина и неговитѣ капитани.

Запада не хвърля пари, спечелени съ усърдие, постоянство и трудъ въ бѣчва безъ дѣно.

Той очаква най-напредъ да види НОВИ КАПИТАНИ, ОТЪ ДРУГА ШКОЛА!

Старанието на българскитѣ комунисти да убедятъ Запада въ новитѣ си демократични прийоми чрезъ "разрешаване" на опозиция – по тѣхна оценка, усмотрение и воля, придружена съ масовъ камуфлажъ на казионни "демократически" марionетни куклени сценарии, остава до сега безплодно. Запада има време ... и има где да влага капиталитѣ си.

ЕДИНЪ НЕКАЛКУЛИРАНЪ РИСКЪ, ОБАЧЕ ПОЕХА ВЛАСТИТЕЛИТѣ. Тѣ пуснаха нѣколко бримки въ плътно скроената отъ тѣхъ усмирителна риза за разяренитѣ въ нашата страна. Тѣ се надѣваха и още надѣватъ да упражняватъ контролъ при разплитането и при нужда да го спратъ. Ако не знаятъ, ще научатъ – пуснешъ ли бримка, разплете се чорапа – до края на жицата.

Знаятъ. И това е, което ги прави нервни и уязвими. Тѣ сж все още господари на арсеналитѣ – но рѣцетѣ, които трѣбва да държатъ прикладитѣ треперятъ и очитѣ примигатъ като целятъ – предъ мушката се мѣркатъ сѣнки – Хонекеръ, Чаушеску... И – единъ изстрелъ – и "манната" се превърна въ миражъ!

Знаятъ тѣ това, и знаятъ още, че времето вече не работи за тѣхъ! То работи за народа!

Какво сж, па даже и нѣколко години, въ историята на единъ народъ?

А купчинката въ пѣсъчния часовникъ рони безмилостно ... до последно зърно.

\* \* \*

БЪЛГАРИЯ ще се придвижи към висините на бъдещето едва тогава, когато в БЪЛГАРСКОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ фракцията на комунистическия депутат се стопи до една дузина, две. Ще бъдат съхранявани тѣ като музейни стойности, като експонати на застрашени от изчезване видове – олицетворения на мародьори зад маската на народни служители; за назидание на настоящи и идващи поколения.

За постигане на тази днес изключителна задача – ДА ПРЕВЪРНЕМ ИДВАШИТЕ ИЗБОРИ ВЪ ПЛЕБИСЦИТЕ – допитване до народа: за или против комунистиче. Да излъчим въ всѣка колегия само един опозиционер – кандидат срещу всѣки комунистически (или марионетен) – само един! Да ги изхвърлим из Народното Събрание! Да видят колко отворителни сѣ станали!

Да имъ посочим мѣстото, което заслужават въ обществото! Да ги пратим тамъ, отъ където не ще могат да вършатъ никому вече зло – ВЪ ЗАБВЕНИЕ!

На конецъ, съ Пърличевия зовъ, пригоденъ къмъ съвременната обстановка:

**БЪГАЙТЕ, КОМУНИСТИ! НЕ ЩЕМЕ ВИ!**

Бѣгайте, свалете новонаднатите маски, и бѣгайте тихо и скришно, за да не ви погне разгнѣвания народъ. Гнѣвътъ му расте съ всѣки изминатъ день, съ всѣки изминатъ часъ. Пѣсъкътъ въ часовника изтича.

КОЙТО Е БИЛЪ ТЪПАНЪ НА ТОДОРЪ-ЖИВКОВАТА ТАЙФА, НЕ МОЖЕ ДНЕСЪ ДА СВИРИ НА МЕДЕНЪ КАВАЛЪ!

Д.П.

### КЪМЪ ПОСТТОТАЛИТАРНО УПРАВЛЕНИЕ

Резултатите от 45 години безразделно господство на една партия в политическия и икономически живот на България сѣ потресаващи.

С цената на оглозган кокал, клакьорите от групата на Трайков/Танчев и остатъците на "Звено" влѣзли в "Отечествения Фронт", одобряваха всѣко дело на компартията на Коларов/Димитров. Самата тя, като политическа група имаше значение до толкова, до колкото се проявяваше като оръдие на своята военна организация, която бе прѣко продължение на агентурата на Йосиф Висарионович – Сталин и НКВД в България.

Какво можеше да се очаква от България. Той ще засенчи славата на царете от Първото и Второто Царства по дълго властване. А по степен на прѣдателство – Телериг и Борил могат да бъдат в сравнение с него само ученици в забавачницата.

Ето така нашата древна Родина, надарена щедро от природата и населена с правниците на най-далечните творци на човешката цивилизация, така българският народ трѣбваше да потъва в демографската "черна дупка" на историята.

Малко преди да стигне до критичния предел – исторически сили му дадоха шанс за оцеляване...

Този златен шанс е сега в ръцете ни. Не трѣбва да го изпуснем! Ако през 1944 или през 1947 можем да се оправдаем с присъствието на окупационна армия, то през 1956 ние можем да сложим ред в своя дом. Но тогава ние, по-точно онези, от българите, които

още слугуваха на идеологията на двамата палачи родом от Симбирск и Гори бѣха в плен на илюзии. Ще бъде срам за всекиго от нас който и сега, когато доктрината на насилието е съблечена гола на площада пред цѣлото човечество; да не се обърне къмъ слънцето на истината. Това нѣма да му го простят деца и внуци в бъдните поколения. Това е добре да се каже, не защото не ще съмне без тези прѣдатели на народа или без наивниците; но оставащите в компартията сѣ неизбежно един от два вида, като единия вид внушава на другия: "дръжте се, ние сме единствената компартия на източна Европа, която ще оцелее. Ние поемаме исторически път." Е, да, но мѣстото на динозаврите е в природно-научния музей, не в живия живот!

Отговорността лежи върху всеки един от нас! Никакви резервни кадри нѣма да помогнат. Никаква гражданска война нѣма да помогне. Никакъв военен преврат не ще ни върне назад! Поради това протакането на преговорите, бързането за изборите, нежеланието за отмяна на чл.1, ал.1 на конституцията, бавенето с разпускането на партийните, на компартията организации по месторабота, всичко това е продължаване на историческото прѣдателство спрѣмо българския народ.

Ако искаме да живеем като цивилизован народ сред сродни народи в Обединена Европа, то бързо трѣбва да отменимъ изцѣло член 1. на сегашната конституция, да насрочимъ частични избори за овантените места в Народното събрание за 1 юни, да насрочимъ общи избори за 1 септември и още по-добре за 1 ноември, да осигуримъ да се разпуснат веднага останалите организации на компартията по месторабота. За тази цел преговорите около кръглата маса трѣбва да решатъ предаването на реалната власт на едно преходно, временно, политически неутрално правителство, което да осигури абсолютно свободни избори за Велико Народно Събрание през есента. Надутите празнословия и бавния псевдо-докторален тон, както и безкрайните процедурни хитрувания и извъртания, нѣма да помогнат нито за възстановяване на авторитета на една опозорила се политическа организация, нито ще я подкрепят в еквилибристика-

та и пред българското и световно обществено мнение за задържане отново на власт. Времето на безкрайното угочение свърши.

Честното отношение изисква всеки да поеме отговорността си пред своя народ и да се оттегли с остатъците на достойнство, ако все още, или ако въобще го е имал. Независимо дали той е бил зав. отдел "военно-административен", дали е бил отговорник по икономиката къмъ досегашната компартия, дали е бил "идеолог" по времето на най-мракобесния период на нашата най-нова история и т.н. и т.н. Може би нѣкой все още мислят, че ще ги размине пролетното чистене и проветряването на националната ни сграда. Нѣма да ги размине. Както никъде, никога и на никого не е разминавало безчестие спрѣмо народа. Дошло е време всеки да живее като обикновен гражданин, независимо какви сѣ били баща му, дѣдо му или какъв е бил той до скоро. А кой ще ръководи работите на държавата ще реши само българския народ.

Тук стигаме до основния въпрос за близкото бъдеще на страната и за формата на управление.

Трѣбва отлично да се разбере, че всички актове извършени по време на окупацията и дългия период който последва до провеждането на избори за Велико Народно Събрание през есента на 1990 г., които да бъдат наистина свободни, народът счита за незаконни. И "Референдума" и "народния съд" и "национализацията" и заграбването на земята на селяните и насилието срещу имената и вероизповеданията на българските граждани и димитровската и живковската конституции – всичко! Единственото, което народът признава, сѣ сключените международни договори и с тѣх ще трѣбва да се съобразява всѣко правителство на близкото бъдеще.

На опозицията ще трѣбва да се даде пълно равенство при ползуването на националните средства за информация, като: телевизия, радио, агенции, седмичници и всички областни и бивши окръжни вестници. Това не може да стане, освен чрез назначаване от временното независимо правителство на съответни балансирани в политическо и

психологическо отношение ръководства на тези средства за информация. Самите медиуми ще публикуват предизборните програми и реклами на всички партии, съюзи и т.н. по единна система на заплащане. Ето, това ще бъде и първата по-значителна проба за действието на "новия икономически механизъм", както го наричаха неосталинистите, или на пазарното стопанство, както го наричат всички други хора по света. Единственото условие за публикуването на тези материали ще бъде изключването от тях на пропагандата на насилие и омраза. Ако в материалите има лъжа, измама, изнудване, клевета и т.н., то ще се приведе в действие задължението на третата сила – съдебната власт. Недопустимо е повече безнаказано да се клеветят българи-основатели на обновителния процес у нас, каквито бяха случаите с ветерана-председател на Независимото Дружество за Защита на Правата на Човека в България Илия Минев с 33 год. присъда и секретаря Петър Манолов. Те нѣмаха възможност да се защитят в страната, защото тоталитарната диктатура не допускаше независима мисъл и действие. Поради това тяхната защита бе поета от свободната българска радиостанция в Европа. Така беше преди това с Димитър Пенчев, така стана след това с Д-р Константин Тренчев и другарите му. Такова късогледство не трѣбва никога повече да се допусне от нито едно бъдещо българско правителство. Българският народ и приятелите на оклеветените борци за човешки права наистина сѣ благодарни на европейското и американското обществено мнение за огласяването и подкрепата на каузата за защитата на човешките права в България през ония трудни месеци на 1988-1989 година.

Ако сегашното правителство, призвано да ликвидира ден по-скоро про-

Б.Р.: Горната статия се получи в редакцията през месец януари 1990 г.

Въпреки че някои пасажии в нея сѣ изгубили актуалност от развитието на събитията, изявите на Г-н Д-р Сватовски като цяло запазват своята сила; затова я публикуваме изцяло, без съкращения.

ОСВЕН ТОВА СЕ РАДВАМЕ ДА СЪОБЩИМ, ЧЕ ИНЖ. ИЛИЯ МИНЕВ Е ЗАЕЛ ПОЛАГАЩОТО МУ СЕ МЯСТО В СДС, А С ТОВА И НА КРЪГЛАТА МАСА.

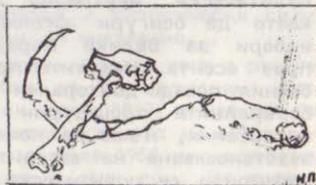
валилото се предприятие наречено "народна демокрация, като форма на диктатура на пролетариата" в епохата на "изострена класова борба", както се бе изразил предпоследният идеолог на компартията, реши да получи оценка "смекчаващи вината обстоятелства" пред съда на историята, още има време да стори това. В съдебния протокол ще се отрази, че група хора сѣ имали хищни апетити при принизени морални критерии и ниски интелектуални възможности и сѣ причинили неизмерими бедни и страдания на народа въсред който сѣ родени, че това тяхно поведение е довело до хиляди лични и семейни трагедии и че само самоотвержената борба на хора като Илия Минев, Никола Петков, Епископ Босилков, Георги Марков и хиляди други даде на нашия народ шанса да избегне надигащата се поредна национална катастрофа след тези от 1913, 1918, 1923-1925 и 1944 година.

Ние вѣрваме, че България окончателно е изживѣла детските и юношеските си години в съвременната политическа история и че встъпва в Европейското си бъдеще като политически и социално зрѣла нация.

Сегашният етап на междинно управление ще продължи може-би до 1-2 години, до пълното изчерпване на политическия и икономически кредит, който нашият народ ще даде на започналото посттоталитарно управление на заместниците на класическата сталинистка компартия от 1918 до 1989 год.

Нека всички работим за колкото се може по-кратка трайност на този междинен етап.

Христо Сватовски  
Независимо Дружество за  
Защита на Правата на Човека  
в България



## ЗЛОБОДНЕВНА

### ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ - "БУРЖОАЗНА ЕКСПЛОАТАЦИЯ" ?

МНОГО сѣ причините, които сега, от една толкова голѣма дистанция във времето, ни карат да се връщаме към "Търновската Конституция". Приета преди 111 години, тя и днес не губи своята действена актуалност.

В КОМУНИСТИЧЕСКАТА литература и въобще в каквато и да е форма на комунистическата фразеология, която има отношение към Търновската конституция, апологетите на комунистическата доктрина я окачествяват като "противонародна, буржоазна конституция, която утвърждава експлоатацията на човека. Реакционна по своята същност, тя изразява интересите на дошлата на власт едра буржоазия. ..." и пр. познати ни до втръсване комунистически клишета.

Именно с една такава стерилна мотивировка, придружена с многообразни манипулации, шантажи и насилие, тя бе заменена с "Димитровската" комунистическа конституция. Задачата на Димитровската конституция бе да се укрепи господството на комунистическата партия и установи политическа система адекватна на съветската.

Едва ли е необходимо да подчертаваме, че по времето на Димитровската конституция (един период от около 25 години), която "изразяваше интересите на народните маси, утвърди диктатурата на пролетариата над смъкнатото от власт експлоататорско малцинство, увенча безвъзвратната победа на социализма и създаде предпоставки за строителството на развитото социалистическо общество. ..." - бе нанесена безвъзвратна и едва ли поправима вреда на обществото; материална и духовни деформации, които за дълго ще съпътствуват, ако не цялата, то поне значителна част на нацията ни.

През 1971 година "обективни условия и новото погрешно развитие на социалистическа България" наложиха замѣната на Димитровската конституция с "Конституцията на

безвъзвратно победилия социализъм". Разработена по думите на Джуров, Лилов, Младенов и пр. "под личното ръководство и лично участие на първия наш партиен и държавен ръководител, голѣмия марксист-ленинец - др. Живков" (справка с речите на Лилов, Младенов, Джуров и пр. на предконгресните им срещи по повод на 10-ти конгрес на БКП обсъждане на проекта за нова конституция и срещите им със студентите до 1977 год.), тя отговаряла на интересите на цялия български народ. Гарантира му най-демократични права откакто той съществува като народ; създава възможността за пълно и всестранно разгръщане на творческата и трудова енергия. Гарантира изграждането на развитото социалистическо общество - преходен етап към сияйните върхове на комунизма. ..."

ПОВОДЪТ за смѣната на "Димитровската конституция" с днешната бѣ, че "Димитровската е дала своите плодове ...; че производителните сили и производствените отношения сега сѣ на един нов, много по-вишен етап в своето развитие ...; че науката се е превърнала въ непосредствена производителна сила ...; че социалистическа България мѣри ръст с най-развитите страни в Европа; че БКП се е превърнала в партия на цялия народъ и е всепризнат ръководител на цялия материален и духовен живот, на цялото общество ..." и т.н. и т.н.

И така тази нова конституция съхрани в своята първа страница и глава апогея на тоталитарния цинизъм, че партията е всепризнат авангард и ръководител на цялото общество. Днешните комунистически водачи се опитват в този етап от време да внушат на народа ни, че с формалното за сега премахване на съответната алинея от първи член на конституцията - "нещата се променят". Едва ли и те самите сѣ сигурни, че народът им вѣрва, че това е цялостно решаване на главния

болен проблем. Народът разбира, че нещата съвсем не опират единствено и само до алинея II-ра на член I-ви. Нещо повече - този лъган 45 години народ разбира, че нещата не опират единствено и само, дори и до цѣлата конституция. Духът и смисълът на конституцията сѣ такива, че тя като цѣло утвърждава господството на БКП над държавата, над обществото, дори и над личния живот на гражданите.

Когато разглеждаме конституцията като основен закон и като реализация на този закон, то ние трѣбва да вникнем не само в нейните текстови формулировки, а и във всичко онова, което произтича от нея; във всеки един закон, указ, наредба, постановление и пр. Дори и това не е най-важното, тъй като конституцията и всички останали документи, които произтичат от нея, не сѣ най-важното и единственото, на което се крепи комунистическото господство. Освен на документи, това господство е закрепено в не по-малка степен и сила с неща, които ние не виждаме и нѣма да видим написани, но усещаме тяхното сковаващо и смразяващо въздействие. Това господство, макар и никъде не написано, го усещаме дори в семейната атмосфера, която сами, по нѣкакво неуловимо сатанинско внушение създаваме. Усещаме го в детската ясла и детска градина, в поведението ни на улицата, в магазина, в болничната стая и кабинет - макар, че никъде и никой не е създал писмен статус за партийното господство там, а безспорно и за нашето робско поведение.

ИНТЕРЕСЪТ ни към Търновската конституция не е резултат на онази всеобща човешка чувствителност на търсене с болка престелите на безвъзвратно отминалото време и събития - той е продиктуван от схващането, че до този момент ние не сме притежавали по-демократична конституция от нея. Той е продиктуван от онова дълбоко вътрешно осъзнато усещане, че е най-пълно отговаряла на интересите, нагласата, на естествената природна особеност на българина, формирала се през неговата хиляда-и-триста го-

дишна еволюция.

ВЪПРОСЪТ за Търновската конституция е голѣм и по обем и по дълбочината на своята същност. Той има богато разнообразие от подвъпроси, които заслужават внимание. В случая ние ще се спрем съвсем накратко на нѣкои особености на икономическото развитие на България непосредствено след приемането на Търновската конституция, т.е. до 1911 год. В този период нашата изостанала в една феодална империя страна прерастване в държава с нови измерения.

Търновската конституция беше лоста, който наложи такова държавно устройство и взаимоотношения между държава и народ, които вървят ръка в ръка с естествената човешка природа. Гражданите се чувствуват като естествен орган на тѣлото на държавата. Гражданинът чувствува конструкцията на държавата и самата нея като свои, тъй като те изразяват и защитават неговите интереси. Именно тази сполучлива хармония между държава и общество лежи в успехите, които характеризират тогавашното развитие на България.

Точно във противовес на тази сполучлива хармония между държавата и обществото - обусловена отъ общочовешкия природен стремеж -, конституцията, наречена "Димитровска", наложена с тоталитарно насилие, неприродосъобразна, разруши от основи създаденото. Последвалото я днешно създание, наречено по ирония на съдбата "безвъзвратно победилия социализъм" въ резултат по нищо не отстъпва на "Димитровската" си предшественица. Тези две комунистически креации наложиха една държавна, социална, гражданска, политическа и пр. система, която постави човека извън битието и духа на неговата естествена природа.

Търновската конституция създаде условия за отстраняването на онези трудности, които спъват естественото развитие на производителните сили. Последните, в цѣлата си съвокупност тогава, "усещат" своята свобода, бележат бързо по-

добаваша за времето си напредничавост. В съответствие с нуждите на тяхното развитие се обособяват и прогресивни производствени отношения. Именно тези производствени отношения с недвусмислената аргументация на своята прогресивна същност, днес хвърлят огромна саркастична обида и насмешност над съществуващите жалки и бледи комунистически производствени отношения.

В ПОСЛЕДСТВИЕ, след установяването на основния закон на България - Търновската конституция - на 16 април 1879 година въ Велико-Търново, през 1880 година, II-рото Обикновено народно събрание, в своята втора сесия гласува "Закон за подобряване състоянието на земеделското население" (Д.В., бр. 93 от 17.12.1880 г.). През същата година излиза "Закон за черкезките и татарски земи" (Д.В., бр. 95 от 23.12.1880 г.). През 1885 год., IV-то Обикновено народно събрание приема "Закон за господарските и чифликчийски земи" (Д.В., бр. 10 от 5.2.1885 г.). В резултат на тези закони и на нѣкои допълнителни разпоредби, се създава възможност почти всеки селянин да се превърне в производител, като не само да задоволява своите нужди от храна, но да предлага продукция и на пазара. Така през 1887 година, около 27% от селските стопани били с 20 декара земя, 33% с 50 декара, а останалите съ земя до 100 декара. Едрите земеделски стопанства сѣ около 35-40. Показателен за прогресивността на Търновската конституция е фактът, че въпреки огромните задачи, които стоят пред новата държава на българите - изстраждане на пътища, железници, пристанища, училища, просветни, културни и държавни згради, въоръжението на армията и пр. (включая 1 милион златни рубли окупационни разноски за руската войска), тази още в зародих намираща се държава така успѣва да регулира данъците, че те не се отразяват пагубно на главната тенденция - простор и свобода за частната инициатива и повишаване на материалното и духовно благосъстояние на българина.

Естествено е, че главната част от данъците се носи от селяните, тъй като те сѣ основната маса на производителите през това време. Общия брой на жителите по това време на разделена България е 3,000,000; селяните броят 2,212,547 души. В края на 1889 година земеделските каси сѣ издали записи за 22,423,548 лв., което значи, че всеки земеделец е дължал по 10 лева - а сега?!

След освобождението (от турците!) в кратък срок задругите сѣ почти разрушени, разбира се, не с укази и наредби, а по един естествен и закономерен път на развитие. Път, който се обуславя от новите по-прогресивни производствени отношения. Новите, по Марксистки жаргон наречени "буржоазно-капиталистически" производствени отношения ликвидирали и онази форма на фамилна собственост, която била несъвместима с изграждащите се у нас прогресивни отношения и структури, характерни за напредналите по това време европейски страни. Новите производителни сили и производствени отношения, отприщени от демократичния характер на Търновската конституция, премахнали и част от феодалната цехова организация в занаятчийството, която била несъвместима с изискванията на пазара и новите нужди на населението. На мѣстото на старите цехови (еснафски) организации се появило ново дребно, средно и по-едро занаятчийство, освободено напълно от ограниченията на каквато и да е наложена форма на робство. То е било поставено в съответствие с нуждите на напълно освобождения български град и село. До края на 1911 година у нас е имало 81,680 занаятчийски производители, докато броя на "наемните работници" е бил около 40,000 (!)! Това идва да ни покаже, че експлоатация въ този вид, за който се трѣби из устата на комунистическите властици не е имало. Тя е съществувала дотолкова, доколкото е неизбежно тя да не съществува - тя е съществувала като естествен природен човешки атрибут.

В най-голѣмата си част българското население по това време

съставлява свободни стокопроизводители - дребни, средни и едри. Появяват се известен брой едри търговци, дори и индустриалци, които отварят широко пътя на България към Европа и обратно - на Европа към България.

РАЗШИРЯВАНЕТО на пътните съобщения, развитието на търговията и пр. ускорява превръщането на селското стопанство от натурално в парично. Съществуването му зависи изцяло от пазара - от търсенето и предлагането. Именно тази органическа природна връзка между производство, търсене и предлагане, която в комунистическата литература се нарича "стихийен закон на капитализма", обослава она напредък в производството, търговията и в крайна сметка задоволяването на човешките потребности. Ясно е, че при днешните условия на централно планиране, господство на държавата и политиката над икономиката, този напредък е невъзможен. Катализаторът на всестранния човешки напредък е конкуренцията. Този катализатор при социализма бе заменен с импотентната форма на конкуренцията - "социалистическо съревнование". Една форма на "конкуренция", при която средствата за производство не са собственост на народа и естествено е, че този народ не гледа на тях като на чужди - в тях дори той вижда своя експлоататор. Погрешно би било ако импотентността и фригидността на политическата система се припишат само на платонически онанизъм наречен "социалистическо съревнование" и той бъде заменен с друга псевдоеротична форма на комунистическа конкуренция от теоритичното наследство на сифилистика Ульянов. Ясно е, че причините са в политическата система, която установи такъв вид собственост не само върху средствата на производство, но и върху средствата за потребление, която се разминава с междугалактични параметри с естествената човешка природа. И, разбира се, резултатите са ясни и до болка плачевни.

Демократичният характер на Търновската конституция благоприятствува и развитието на индустри-

ята. През периода 1879-84 год. са основани 23 предприятия, от 1885-89 год. - 33, а от 1890-94 год. - 54 предприятия. Вносът на машини за 1891-95 год. е 2 и половина пъти по-голям от цялия внос до 1889 год. За периода 1887-89 год. са внесени машини за 2,650,000 златни лева, а между 1891 и 1895 за 6,5 милиона златни лева. Вложеният в промишлеността капитал през 1894 г. е 10,916,000 лева, а през 1911 г. възлиза на 87,590,565 златни лева. Годишната промишлена продукция е повече от 3/4 от това, което се внася от чужбина: 130,000,000 лв. собствена промишлена продукция срещу 162,000,000 лв. внос. Стойността на употребяваните в индустрията машини през 1886 год. е 900,000 лв., а през 1911 година е 115,000,000 лв. - т.е. тяхната стойност е увеличена 130 (!) пъти.

Голям развитие бележи и търговията. Вътрешния търговски оборот през 1911 год. е над 700 милиона лева. Вносът през 1887 год. е 64 милиона лева, а износът 40 милиона лв. През 1911 година - внос от 200,000,000 лв., а износ от 186 милиона лв., т.е. една разлика между внос и износ, която говори за едно прогресивно нарастване на ефикасността на търговията.

Банковото дело също бележи успех. БНБ, създадена през 1879 г. с 2,000,000 лева капитал, през 1885 година разполага с 11,000,000 лева капитал. На тази банка е възложена касовата служба на държавата. През 1885 година е създадена най-стабилната банка в страната - Търговската банка, създадена от Народната партия. През 1881 год. е създадена Българската кредитна банка от Стамболовата партия - една стабилна и престижна банка.

За големите успехи на икономиката по това време говори и банковото обръщение. Въпреки отделането на големи суми за държавни строежи, поддръжане и въоръжение на войската, докато обръщението през 1885 год. е 213,000 лв., през 1898 година е 3,156,000 лв. - т.е. 16 пъти повече. Тръбва да се подчертае, че при това състояние на нещата, златното покритие не само се запазва или малко увеличава, а

напротив, то нараства от 1,900,000 на 3,270,000 златни лева!

В РЕЗУЛТАТ на всичките тия неща взети в тяхната съвкупност, се повишава рязко жизнения уровень на българина. Този факт и много други, разбира се, способствуват за увеличаването на приръста на населението, и то не по друг начин, а чрез увеличаване на раждаемостта. Според преброяванията през 1880 год. за княжеството и 1884 г. за Източна Румелия, България е имала 2,007,919 жители в княжеството и 942,680 в Източна Румелия. През 1892 год., България брои вече 3,310,713 жители; през 1900 год. 3,744,233, а през 1910 г. - 4,337,513 жители. Това означава, че за 29 години населението се увеличило с около 50%. Тръбва да се напомним, че точно в този отчетен период от България са се изселили 300-350 хиляди мохамедани и около 80,000 българи, а са се преселили от други наши и чужди земи около 140,000 българи. Не бихме желали да бъдем схващани, че нели, ние приемаме материалното състояние като единствен стимул за раждаемостта. Но тръбва да се подчертае, че този материален уровень и перспективата в утрешния ден са едни от най-решителните фактори.

За улеснение на читателя и за ония, които биха възразили на изнесените цифри и факти, бихме препоръчали много източници, които потвърждават изнесеното до тук. Но предвид на това, че списъкът на имената и библиографията ще е дълъг, да посочим само някои от тях: Лъбе, Ив. Евстатиев Гемев, Н. Попов, Л. Берев, Димитър Благоев.

КАКТО се вижда от досега казаното, ние се спираме върху един кратък период от действителната свобода на България - т.е. до 1910 година. Съвсем не засъгаме онези години, в които България бележи напредък характерен за тогавашна развита и цивилизована Европа. Разбира се, че като правим сравнение на онези период с днешното време, то не можем да пренесем времето и онази обстановка от преди 100 и повече години в днешното време и обстановка и обратно. Но на базата

на едно относително сравнение, ние бихме могли да видим какво е било състоянието на отделния гражданин, прослойка, иерархия от обществото като цяло и държавата. Ние може да видим до каква степен са били задоволени потребностите на гражданина тогава и сега. Често пъти ние сме свидетели на изнесени от комунистическото правителство данни, чрез които то се мъчи да ни внуши прогресивно развитие. Сравняват се настоящи цифри и факти с такива от миналото. Обикновено нещата така са подредени, че всяка настояща и следваща година показват по-голям ръст на добруване и благоденствие от предходните години. Внушава ни се, че всеки един случаен временен успех е резултат на "социалистическо развитие", а не на всеобщия човешки световен прогрес. Увеличеният брой на собственост върху радио-апарати "ВЕФ", пералната "Рила", телефонните абонати и пр. се приема само и единствено като успех на социализма.

Нека си затворим очите, нека не поглеждаме в дома на нашите събратя от Европа и кажем, че всичко това което ни се казва от партийните велможи е верно.

Но колкото и да ни се иска да съхраним за по-дълго тази илюзорна вѳра, то по силата на една природна човешка интуиция, в нас напират десетки въпроси, които разсейват илюзията. И отговорът на тези десетки въпроси ни показва по недвусмислен начин, че втълпената ни истина, е истината за една лъжа, чрез която сме вегетирали, а не и живѳли.

СРАВНИТЕЛНИТЕ данни и цифри са неизбежни и необходими, но винаги и всякога към тях тръбва да прибавяме и въпроса - какви са изискванията на тогавашното и днешното време; доколко изискванията на това време и потребностите на човека въ всеки стон от времето са били задоволени, и съ цената на какво.

Бай Кочо, колега миньор, казваме - "Цеко, преди 40 години баща ми нѳмаше в стаята дантелени пердета, цветен телевизор и "Москвич". Имахме радио на батерии, два коня, каруца, файтон, крави, кози. Рабо-

техме през лѣтото по 10-12 часа, но от ноември до м. март на следващата година безделничехме. По цѣл ден играехме карти, смѣхме се, бседвахме с приятели. Трапезата беше претрупана с каква ли не храна. Сега - всичко е като в казармата, по заповед...!" Бай Кочо се пенсионира с пенсия 180 лв., но след 4

месеца, на 56 години умрѣ от силикоза. Данделените пердета и "Москвича" и сега стоят, за да ни напомнят за "социалистическото благоденствие". Бащата на бай Кочо почина преди една година - на 92 годишна възраст.

април 1990  
Виена

Цеко Цеков

**ABN**  
**CORRESPONDENCE**  
BULLETIN OF THE ANTI-BOLSHEVIK BLOC  
OF NATIONS

Следете успѣшната борба на завладѣнитѣ от СССР народи! Изисквайте бюлетина на адресъ:  
Zeppelinstr. 67; 8 München 80; Germany-West

### "БУХЕНВАЛД" - НАДГРОБНА ПЛОЧА НА СОЦИАЛИЗМА

Ваймаръ, Изт. Германия (април, дописка)

"65 хиляди души, главно комунисти и патриоти от Съветския Съюз и Полша - жертви на национал-социалистическите престѣпници - сѣ оставили костите си в този концентрационен лагер" - това се чете, между другото, в музея на лагера "Бухенвалд". Че този лагер в местността Етервалд, на 5 км. от Ваймар, не се разтурва след "освобождението" през 1945 година, а продължава да служи за същата цел до 1951 година, оставаше неспоменато до тези дни. Едва сега, след обявения фалит на социалистическата "ГДР", започва да се говори след вдигането на завесата пред комунистическите зверства: истината пада като душевен удар главно върху младите поколения, които едва сега прозират манипулациите в "историописа" и излезлите сега на яве своеволни насилия на "ста-зи" - органите на държавната сигурност на съветско-окупираната част на Германия.

Според Вулф Кирстен, ваймарски писател и понастоящем председател на местния комитет за изследване и документиране на престѣпленията на държавната сигурност на "ГДР", концентрационният лагер "Бухенвалд" е съществувал още седем години след края на Втората световна война. На базата на до момента разполагаеми данни, Кирстен смѣта, че общо в лагерите за интерниране в източна Германия - "Бухенвалд", "Маутхаузен" и "Бауцен" - сѣ били умъртвени най-малко толкова люде след войната, колкото преди то-

ва, през време на режима на Хитлер. За интерниране в лагерите е било достатъчно само наклеветяване, или даже просто съмнение.

Първите дописки въ връзка с положението в лагера "Бухенвалд" след 1945 година, излизат в "Тюрингисхе Ландесцайтунг", вестник, излизаш въ Ваймар. От тогава, заведущата този редакционен отдел редакторка Хайдрун Дайбел не може да се отърве от дописки на читатели на изданието. Получила е писма от всичките южни области на източна Германия. Бивши лагеристи, или тѣхни близки описват потресающото всекидневие в "Бухенвалд" след съветската окупация. Изнася се съдбата на занаятчи, фабрични работници, обикновени граждани, лекари, вѣрващи католици и протестанти, "които не сѣ извършили никакво престѣпление и без всѣкаква причина сѣ заплатили съ своето здраве или живота си. Този, който е успѣвал да устои на изнуряващата принудителна работа и слабата храна, е ставал жертва на лагерни епидемии."

За изясняването и документирането на тези престѣпления е основан неотдавна въ Ваймар още един комитет. Една от задачите му е да допълни музея въ "Бухенвалд" с документация за времето от 1945 до 1951 год.

В крайна сметка: Разбулването на тайните на Етерсберг разруши, и последните останки от каквато и да била вѣра в социализма... \*\*

### НА СЪЩА ТЕМА ...

Писмо до редакцията:

Драги сънародници,

24 януари 1990

Изпращам Ви банков ордер за 30 (шатски) долара. Това е първоначалната ми скромна лепта в подкрепа на благородното Ви дело.

Поех пътя на политически емигрант през март 1974 година. Шест години по-късно получих американско поданство. Водейки се от съображения за лична безопасност (а не от снобизъм), реших да си променя името.

Произлизам от родолюбиви семейства и по бащина и по майчина линия. Нѣколко от роднините ми сѣ били убити или изтезавани в концентрационни лагери от домораслите ни комунисти. В тази връзка Ви моля да прибавите към съставяния от Вас "Списък на жертвите на комунистическия терор в България" името на непрежалимия ми дѣдо

ТРИФОН ХРИСТОВ ТРИЧКОВСКИ  
1889 - 1944

Кратка биографична справка:

родом от село Борован, Бѣлослатинска околия  
Прогимназиален учител в същото село  
Участник въ войните 1912-1918; достига чин капитан,  
военно-инвалид, кавалер на ордена "за храброст"

Безпартиен  
Източно-православен

Дѣдо Трифон е бил зверски убит без съд и присѣда от червените палачи наскоро след 9 септември 1944 година заедно с около 30 свои съселани.

... През нощта на 12 срещу 13 септември 1944 г. шайка въоръжени до зѣби комунисти-главорези (партизани и милиционери) пристига с камиони в село Борован. Те арестуват, извеждат извън селото и ексекутират най-изтъкнатите и будни жители на 7-хилядния Борован (между които е и дѣдо Трифон). Трупове на мъчениците биват нахвърлени от палачите в изоставен кладенец, след което той бива затрупан с камъни и прѣст.

ВЕЧНА ИМ ПАМЕТ  
+++

Благодаря Ви от сърдце за отлично списваното издание на организацията Ви, на която съм убеден привѣржник.

Дай Боже Отецеството ни да се превърне в близко бъдеще в демократична държава.

Приемете моите най-топли поздрави и благопожелания.

Искрено Ваш:

Подпис (ориг. в ред.)

### ТЪРСИ СЕ

НАША ЧИТАТЕЛКА ТЪРСИ БРАТ СИ:  
Който знае нещо, да съобщи на:

Fr. Nadja Brodonski  
Haldenstr. 38  
CH-8142 Uitikon  
Швейцария

СТЕФАН НЕДКОВ, от гр. Русе  
ИЗЧЕЗНАЛ СЛЕД АРЕСТУВАНЕТО  
МУ ПРЕЗ 1944 ГОДИНА.  
БИ БИЛ НА 82 ГОДИНИ.

\* \* \*

Дописка отъ София, май 1990

Ето че настъпи денятъ, въ който за пръвъ пътъ отъ десетки и десетки години въ България ще бѣдатъ проведени може-би свободни избори. Макаръ заслуга за това голѣмо събитие си приписватъ нѣкои бивши номенклатурчици отъ преименованата БКП, всѣщностъ главоломнитѣ промѣни въ несѣществуващия вече "социалистически лагеръ" и вътрешниятъ натискъ съчетанъ съ икономическата разруха, принудиха властта да промѣни репресивния апаратъ, тъй като рискуваше да загуби изцѣло властта си.

Какво ще бѣде положението на българския избирателъ въ навечерието на изборитѣ, които ще се състоятъ на 10 юний т.г.? За изяснение би помогналъ единъ кратъкъ паралелъ съ политическото положение на народа по време на изборитѣ презъ 1947 г. Тогава българитѣ бѣха още една силно политизирана нация съ ясни позиции по отношение на съществуващитѣ по това време политически партии. Все още въ българския народъ бѣха живи традициитѣ въ това направление, а което е най-важното, живи бѣха политическитѣ лидери отъ близкото минало. Личности като Никола Мушановъ, Димитъръ Гичевъ, Александъръ Гиргиновъ, Коста Лулчевъ, Кръстю Пастуховъ, Никола Петковъ и редица още видни политически дейци бѣха живи и тѣхнитѣ идеи и лични качества бѣха въ съзнанието на българския народъ.

Какво е, обаче, положението сега? Десетилѣтията на лѣжи, страхъ, политическо лакейство направиха отъ българския народъ една аморфна маса и само хората надъ 60 години все още си спомнятъ за годинитѣ на макаръ и относителна свобода. Тѣзи мъчителни години не дадоха възможностъ да се излъчатъ политически личности, които да могатъ днесъ да поведатъ народнитѣ маси къмъ тѣй жадуваната свобода и социална справедливостъ. Начело на десеткитѣ новообразувани политически партии и движения стоятъ лица, до вчера неизвестни за хората, а за младото поколение лидеритѣ отъ миналото сѣ непознати.

Отъ друга страна, десетилѣтията,

изпълнени съ лицемѣрие, лѣжи, социална несправедливостъ и потѣпването на лѣже-марксисткото ни "законодателство" промѣниха съзнанието на народа, който ще се яви предъ изборнитѣ урни воденъ почти единствено отъ омразата срещу тоталитарния режимъ.

Който е живѣлъ "въ условията на зрѣлия социализъмъ", той добре знае колко ловъкъ и подълъ е комунизма. Никой чужденецъ, пъкъ и дори пребивавалъ въ такава страна, не може да си представи какъ се манипулира съ човѣшкото съзнание, какъ се принуждаватъ дори образовани и културни граждани да правятъ противъ съвестта си деяния, само и само да не пострадатъ тѣхнитѣ семейства отъ евентуалнитѣ репресии на тоталитарната властъ. Като икономически господаръ на страната, тоталитарната властъ направи отъ всѣки трудящъ се наемени работникъ, чието съществуване зависи отъ неговото поведение. Едно отъ състояние отъ казионнитѣ манифестации, едно, макаръ въ езоповски стилъ изказване на събрание (пази Боже да се гласува противъ) водятъ или до уволнение или до понижаване въ длъжностъ. Ако пъкъ въ биографията на този човѣкъ има нѣкакво "петно", въ този случай разправата е много по-тежка.

При това състояние на нѣщата надеждата за изборна победа е преди всичко въ младежѣта, която инстинктивно отхвърля комунистическата властъ и въ оная частъ отъ българския народъ, която все още не се е опредѣлила явно на чия страна е. Така че, ако комуниститѣ и Съюза на Демократичнитѣ Сили взематъ по около 30% отъ гласоветѣ, то решението на останалата частъ отъ избирателитѣ ще наклони везнитѣ въ полза на опозицията и то при условие, че дълго насаждения страхъ бѣде преодолянъ.

Въ противенъ случай трагедията на България ще бѣде голѣма. Тя ще се окаже изолирана отъ свѣта, а последващитѣ събития ще бѣдатъ непредвидими.

АСПАРУХЪ,

"ДЕМОКРАЦИЯ" - НАРОДЪ КОЙТО УПРАВЛЯВА?

Въ една съвременна, придвижена къмъ последни социологически изисквания държава, понятието "демокрация" съчетава между другото и съ разумъ опредѣлено количество "общественъ контролъ" върху управляващата я бюро- и технокрация.

Две сѣ кардиналнитѣ точки, около които се върти въпросътъ за демокрацията. Едната е, че народътъ не може да бѣде ограбванъ, както това е ставало въ миналото при диктатурния комунистически режимъ, и другата, че е възможно да се сваля по миренъ начинъ едно правителство, което не отговаря повече на изискванията на ония, които сѣ управлявани отъ него.

Както вече е казано, при сблъсъкъ между две политически сили може да се постигне резултатъ по две направления: едното, при което е възможно да се сваля едно правителство по миренъ начинъ, и другото - чрезъ сила. Естествено, най-добритъ начинъ за сваляне на едно правителство безъ сътресения, е гласуването.

Свѣтовно известниятъ съвремененъ философъ Карлъ Поперъ, по въпроса за демокрацията, твърди:

"... Въ сѣщностъ, народътъ не е билъ и не може да бѣде управляващъ въ никоя частъ на свѣта. Държавитѣ се управляватъ отъ правителства, и максималното, което народътъ може да иска и къмъ което фактически се стреми е, правителствата да управляватъ по възможно най-добъръ начинъ и форма. ..."

Различнитѣ партийни организации и дружествени групировки образувани и намножени напоследъкъ въ изразъ на традиционно свободолобие (фигуративно - като въ отприщень бентъ) въ сѣщностъ е общественъ феноменъ - въ общностъ - много необходимъ. Почти всички групировки изявяватъ претенции за "демокрация". Счетено е като правило, че не е необходимо да се дава много голѣма символична тѣжестъ на дума-

та "демокрация", защото се рискува да бѣде анулирано значението ѝ.

\*

Двехилядната година приближава. Навлиза се въ XXI-то столѣтие, въ което всѣко предвиждане за свѣтовния прогресъ (прогресътъ е безспоренъ) е релативно и подлежи на съмнение.

Що се отнася до въпроситѣ за революционното развитие като експресия, заключението, извлечено на базата на опита отъ миналото, е съмнително. Не ще сме на кривъ пътъ, ако упоменемъ, че сѣ осъществени малко на брой революции, конструирали нѣщо прибилзително на това, което сѣ имали въ мисълъ тѣхнитѣ ръководители. Много революции (за съжаление) въ последствие сѣ завършвали съ военна диктатура. Не е да се изключи въ момента една такава нито въ СССР, нито въ която и да било нейна до скоро сателитна държава. Ето защо действаването за ускоряване на преустройство на който и да било секторъ налага да се върши то разумно и съ толерантна, реципрочна отъ всички търпимостъ.

Въ недавни години и въ ония мѣтни времена, когато невежеството се облече въ диктаторски одежди, много клетви и злъчъ се излѣ срещу злинитѣ му и отмѣщенията у народа залегнаха като фиксъ-идея. Времето лѣкува и въ името на съвременната цивилизация у всѣки наддѣлява младостта и зрѣлостта.

Отъ друга страна, на експартийната режимна клика е предѣлно ясно, че ерата на комунистическата доктрина завърши и не имъ остава нищо друго, освенъ да се примирятъ съ мисълта, че не могатъ да останатъ повече на монополизираната отъ тѣхъ диктатура.

Всѣки цивиленъ или униформенъ отъ администрацията, е облеченъ въ задължение да служи на обществеността, да пази нейнитѣ лични права и свободи, улеснява правилния развой и ходъ на житейското

ежедневие и пр., независимо от неговата социална, расова, религиозна или партийна принадлежност. На всички е известно, че в една режима държавна промяна не е възможно изкоряване на всичко от еднаж.

\*

Десетки години наред след последния световен военен конфликт, чиновническите апарати на Германия, Италия, Япония и др., както у нас, продължиха да вършат задълженията си, за които им се плаща. Сяdbата на некадърните и проявяващите некадърност се знае, в свѣта нѣма "незамѣними".

Не е задължително за никого да има непременно много висока култура, за да разбере, че човѣчеството вече не е невежо и не може да бѣде повече мамено и залъгвано сѣ празни обещания (исторически

познатъ методъ за постигане на опредѣлена цель).

Съвременникътъ познава достатъчно своитѣ лични човѣшки права и има достатъчно интелектъ и разбира не какъ трѣбва да устрои своето и на семейството си утре, какъ и сѣ какво да е полезенъ за хората и правилния ходъ на прогресивното развитие вѣ свѣта. Не му сѣ чужди и всички варианти за установяване на едно подходящо бѣдешо държавно административно рѣководство.

\*

Зрѣлостта на българския народъ ще се изрази най-добре през идващия месецъ юни, когато трѣбва да гласува и еднаж за винаги се освободи отъ угнетяващия го кошмаръ - комунистическия.

Май 1990

Д-ръ П.

## ЗА ЕДНА НАРОДНА ПАРТИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

ДО МОМЕНТА на писането на настоящата статия вѣ Родината ни има повече отъ дузина обявени опозиционни партии и една управляваща.

Много или малко е това?

Полезно или вредно?

Бѣдешето ще покаже!

Преди години бившиятъ френски президентъ ДьГолъ писа, че прекалено голѣмия брой партии, излишниятъ афишенъ плурализъмъ, който служи за реклама и забава, разваля и опорочава демокрацията...! Миналото на България отъ преди 56 години (когато вѣ България имаше около 34 партии) показва не много добри резултати вѣ това отношение. Но би било редно да не гадаемъ. Нека бѣдемъ търпеливи и оставимъ нѣщата да следватъ своя изначаленъ ходъ. Едно е ясно, че провѣрката на времето ще издържатъ и ще покажатъ своята жизнено-утвърдаваща сѣдност само онѣзи партии, които сѣ извикани на животъ отъ необходимостта на българската действителност.

Само по себе си, този фактъ - "никнатъ партии като глѣби следъ дъждъ" - показва многопосочни и многостепенни нѣща, които заслужава да се анализиратъ отъ единъ си-

стемъ комплексъ отъ критерии.

Този анализъ се налага отъ необходимостта на днешния денъ и онова, което бихме желали да бѣде нашъ утрешенъ денъ - утрешенъ денъ на България. Единъ компетентенъ анализъ би ни ориентиралъ вѣ сложното положение на сегашното време и естествено ще ни покаже и единъ шо-годе оптималенъ вариантъ за виждане контуритѣ на бѣдешето ни развитие.

Нека да говоримъ за една българска народна партия, сѣ което ни най-малко не искаме да спекулираме сѣ нѣкакво внушение, че тя би могла да бѣде схваната като тѣло, което може да изразява интереситѣ на всѣки единъ човѣкъ отъ обществото ни. Нѣма, и не може да има подобна партия. Една такава концепция обуславя и ражда тоталитаризма и авторитаризма. По-нататъкъ - не може да има и нѣма да има нито партия, нито власт, които да осигурятъ абсолютно равенство за всички хора отъ обществото ни. Приносътъ на различнитѣ хора къмъ обществото е различенъ и именно това различие ще обуславя известно неравенство, а отъ тамъ и съответна иерархия вѣ обществото. Задача и на партиитѣ,

и на властта е да се намѣри оптималниятъ, по възможностъ най-справедливъ вариантъ за разпредѣление на богатата. Концепцията за равенството на всички хора, за тѣхнитѣ възможности да потребятъ равни блага, е сѣдностенъ елементъ вѣ пропаганднитѣ манѣври на партията, която се стреми сѣ користни цели къмъ властта. Такава концепция лежи вѣ основата и на днешното робство на народа ни.

КОЙ Е ЛАЙТМОТИВА, кое е онова, което би могло да послужи на една народна партия при нейното идейно, програмно и организационно изграждане? Кой е оня общъ и насѣщъ елементъ, който обединява човѣшкитѣ индивиди? Кои сѣ онѣзи общи интереси на хората, които ги обединяватъ помежду имъ?

Именно търсенето на тѣзи общи и неизмѣнни начала, които обединяватъ хората, би следвало да залегнатъ като основни вѣ смисъла на целитѣ на една българска народна партия. На следващо мѣсто, да се очертаятъ и специфичнитѣ особености на партията. Онѣзи особености, оформятъ възможенъ релефъ на специфична физиономия на подобна партия.

Ако вникнемъ вѣ програмнитѣ документи на сѣдествуващитѣ до сега опозиционни партии и ако не прочетемъ написаното отгоре име на различнитѣ партии, то ние трудно бихме могли да кажемъ коя е тая партия. На лице е едно не толкова сходство, а повече, и преди всичко, покриване и адекватност на програмнитѣ документи.

Кои сѣ само частъ отъ многото общи нѣща (интереси), които обединяватъ хората помежду имъ и които би могло да се иматъ предъ видъ отъ една българска народна партия?

1. Почти всѣки човѣкъ желае да има миръ вѣ свѣта и между сѣседнитѣ държави. Да има миръ и разбирателство между всички етнически малцинства, които живѣятъ вѣ пределитѣ на България. Да има миръ и справедлива принципна търпимостъ между отдѣлнитѣ хора, групи и слове - независимо отъ тѣхното материално, интелектуално и професионално положение вѣ гражданско-со-

циалната и управленческа иерархия.

2. Всеобщо е желанието да вземемъ всичко положително отъ напредналитѣ страни и го пригледимъ къмъ една специфична българска обстановка. Адапция, съобразена сѣ нагласата и особеноститѣ на нацията ни.

3. Природната уредба на човѣка е такава, че той почти винаги изпитва желание да помага на страдащитѣ. Отъ това произтича разбирането, вѣ рамкитѣ на международнитѣ договорености да се помага на подтиснатитѣ и онеправдани народи, народностни групи и отдѣлни лица.

4. Всѣки единъ човѣкъ желае да бѣде здравъ и жизненъ. Да има перспектива вѣ утрешния денъ и да знае, че този денъ ще е по-щастливъ отъ днешния. Да има хубавъ домъ и богата трапеза. Всеобщо е желанието да има чиста природна срѣда.

5. Почти всеобщо е желанието да има справедлива и строга законност, която да осигурява свобода, спокойствие и автономия на човѣшката личност. Безкомпромисностъ и строгостъ къмъ различнитѣ форми на насилие. Строга законностъ за криминалната престъпностъ и намиране на оптимални практически решения за намаляване на причинитѣ, които раждатъ престъпността.

Много сѣ нѣщата, които обединяватъ интереситѣ на хората, които мобилизиратъ тѣхнитѣ сили вѣ изграждането на едно общество, вѣ което човѣшката личностъ наистина да се чувствува свободна, господаръ на себе си, на своя домъ, на своя имотъ. Но мисля, че тѣзи нѣща сѣ достатъчни, за да очертаемъ посоката, вѣ която трѣбва да се насочимъ.

Изреждайки вѣ една такава посока горнитѣ мисли, то колкото и да сѣ тѣ най-общи, вѣ тѣхъ и отъ тѣхъ прозиратъ и онѣзи особености, които биха били частъ отъ онова, което трѣбва да извае релефа на желаната народна партия - онова, по което ще я разпознаемъ отъ останалитѣ.

Вѣ КАКВА ПОСОКА биха били онзи специфични особености, които

според менъ би следвало да има една българска народна партия (във общност, само част от редицата особености)?

1. Тя е партия на най-рождолюбивата - патриотичната част от обществото ни. Тя трябва да издигне националното съзнание на българина, отчитайки, че комунистическото робство и съветския тип интернационализъм доведоха до nihilизъм.

Светци на тази партия трябва да бъдат Царь Борис I, Царь Симеон Велики, Отец Паисий, Раковски, Левски, Зах. Стоянов, Стеф. Стамболов и българския орел, летеца капитанъ Спарисаревски, който загина с думитъ: "Ще видите, какъ единъ българинъ умира за България!"

2. Никакво дистанциране от други нации, групи и демократически партии. Напротивъ, би следвало да се ръководимъ от мисълта, че само като признаваме достойнството на другитъ, ние ще покажемъ способности, които ще ни бъдат признати и от тѣх и ще можемъ заедно да вървимъ напредъ.

3. Следващата специфичност би могла да се изразява въ това, че когато говоримъ за Българска държава, ние би следвало да имаме предъ видъ че всички хора, които живѣятъ въ днешнитъ граници на България, сѫ български граждани, независимо от полъ, възра и народностна принадлежност. Но когато говоримъ за българска нация, то трябва да имаме предъ видъ и онѣзи българи, които живѣятъ извънъ предѣлитъ на държавата ни.

4. Една такава партия не приема каквато и да е реформа на комунизма и марксистическия тип социализъм. Тя се различава дори и от онѣзи партии, които приематъ комунистическата теория като догма по това, че тя трябва да схваща комунистическата теория най-вече като теория, която носи въ своя генезисъ, въ своята утроба коренътъ на злото и насилието. И чакъ на второ мѣсто тя е митология, която пленява некадърни и невежи, за да обслужватъ въ опредѣлен моментъ на така наречената "революционна ситуация" интереситъ на елита на

марксистическия тип партия.

5. Имайки предъ видъ голѣмата роля на жената като майка, съпруга, сътворителка на красотата, източникъ на спокойствие и сигурност въ дома, една народна партия трябва да се застъпи за законенъ редъ, който да ѝ гарантира условия, които да ѝ изведатъ от бремето на традиционно подчинение и непосиленъ домакински трудъ. Да се създадатъ възможности за нейната многостранна интелектуализация, за нейната феминизация, за всецѣлото ѝ отдаване на децата, семейната красота и спокойствие. Съ предимство да се развиятъ дейности и стимулиратъ производства, които да спомогнатъ за превръщането на жената от слугиня въ създателка и крепителка на жизнеспособно, изпълнено съ задоволство и радост семейство - основната клетка на организъмътъ, нареченъ нация.

6. Имайки предъ видъ практическото приложение на най-новитъ научни постижения въ медицинската практика на страната ни, качеството на медицинското обслужване, техническо обзавеждане, качеството на уредитъ и пр., да се подчертае отъ една народна партия необходимостта да се използватъ за отстраняването на споменатитъ недъзи възможно голѣма част от тѣзи материални срдства, които се сѫ на разположение следъ съкращаване на излишни вече военни части, милиция, масово-политически и др. казионни и ненужни никому организации. Новитъ мърки да обхвалятъ както центъра, така и провинцията на страната.

7. Една народна партия би следвало да има както общи, така и конкретни становища по въпроситъ на военнитъ сили и службата въ тѣхъ. Въ този смисълъ тя може да настоява за съкращаване на личния съставъ на свръхсрочно служащитъ въ I-ва и II-ра армии на половина, една половина отъ автомобилната, подемно-транспортната и пътностроителната техника да се предаде на гражданството. Да се преразгледа въпросътъ за участието на България въ Варшавския пактъ. Да се намали общо срокътъ на всички

задължително отбиващи военната си служба.

8. Необходимо е основно да се преразгледа структурата на МВР и състоянието на личния съставъ. Да се разформироваатъ всички главни управления, управления, дирекции, отдѣли и сектори, които нѣматъ отношение къмъ защита на интереситъ на нацията ни и една бждеща демократично управлявана държава. Особено внимание да се отдѣли на I-во и II-ро главни управления на ДС. Да се настоява за тѣхното изчистване отъ несвойствени дейности и отстраняване на служителите, които сѫ опетнили нацията ни. Органитъ на ППО и КАТ да се отдѣлят отъ полицията. Да се засилатъ въ кадрово и техническо отношение поддѣленията за борба съ криминалната престъпност, тероризма и движението съ неправомерни стоки. Да се настоява за подходяща форма на отчитане на органитъ на полицията предъ нацията.

9. Една българска народна партия би следвало да потърси възможности за колективно членство въ Европейската Народна Партия съ седалище въ Люксембургъ, като първа стѣпка в стремежа къмъ федерирание на България въ Европейската Общност.

Както казахме въ самото начало, има и редица други особености и подробности, които биха характеризирали една народна партия въ България, които ни биха дали основание и възможности да ѝ отличимъ по нейната програма и най-вече по практическата реализация на тази програма.

По това, за съвсемъ конкретни разработки - другъ път - и при други условия.

Честита Пролѣтъ на българския народъ - съ Свобода, здраве и щастие!

Май, 1990 Цеко Кръстевъ Цековъ  
Виена

## ОТЪ ВЕЩО ПЕРО

откровения въ фокусъ

ГОДИНА ХС

СОФИЯ, ПЕТЕК, 1 ДЕКЕМВРИ 1989 Г.

БРОЙ 32



СТР. 2

БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ  
СВ. СИНОД  
№ 2662  
28 ноември 1989 г.  
СОФИЯ

СИНОДАЛЪ

ДО  
ГОСПОДИН ПЕТЪР МЛАДЕНОВ  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДЪРЖАВНИ СЪВЕТ  
НА НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ  
СОФИЯ

Многоуважаеми господин председател,

Почтително Ви молим да приемете лично от нас, от Високопроещените митрополити - членове на Светия Синод и от Преосвящените епископи, както и от свещенството и цялото българско православно население, най-искрени съболезнителни и уважителни поздравителни и благодарствени писма. Синодът бихме били щастливи и уважително предъ вас, при открита за Вас възможност да Ви посетим и лично съ България, видяйки Ви, както високо уважение, така и пълна подкрепа въ многостранното Ви държавническо служение.

Заедно с родолюбивитъ и патриотичнитъ Ви чувства, ние Ви молим да приемете лично от нас, от Високопроещените митрополити - членове на Светия Синод и от Преосвящените епископи, както и от свещенството и цялото българско православно население, най-искрени съболезнителни и уважителни поздравителни и благодарствени писма. Синодът бихме били щастливи и уважително предъ вас, при открита за Вас възможност да Ви посетим и лично съ България, видяйки Ви, както високо уважение, така и пълна подкрепа въ многостранното Ви държавническо служение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВЕТИЯ СИНОД  
МАКСИМ  
ПАТРИАРХЪ БЪЛГАРСКИ

Въ лѣво:

КОМУ СЛУЖИ  
Максимъ,  
"Патриархъ  
Български"?

НИЕ НАСТОЯВАМЕ ЗА:

Провѣрка на Патриарха и всички членове на Светия Синод по канонически закони безъ участие на свѣтски власти.

Нови избори по изключително канонически закони, които да замѣнятъ натрапенитъ ръководители въ Българската Православна Църква.

**ПОЛИТИКА И СТОПАНСТВО**

Никой не трябва да се заблуждава със мисълта, че икономическите проблеми днес съставляват грижа само за екскомунистическият държава.

Болезно състояние в монетарната търговия се манифестира чрез показателни световни икономически проблеми, по които се наложи загрижено третиране не само от единични държави, но на глобално ниво и то в основи на все по-силно нарастващото облагане с данъци на лихви от една страна, и от друга - застрашителното закване на щатския долар и т.н. - проблеми, които чукат на всяка държавна врата, независимо от географското ѝ положение.

Воденитъ по този поводъ разговори в Париж от 7 април т.г. между финансовитъ министри на "седемтѣ" (7-тѣ най-индустриализирани страни), съставляватъ изключителенъ интересъ за източно-европейскитѣ държави, у които тѣкмо сега начева периодъ на голѣми търсения и искания за осигуряване монетарни заеми по закрѣпване де-структуриранитѣ и оскудали отъ десетки години стопански дейности.

Нарастащитѣ финансови нужди у насъ (а това е повсемѣстно явление въ бившия социалистически блокъ) усили апетитѣ на световнитѣ финансови пазари, които паралелно съ това усложняватъ не малко понататъшниятѣ нормаленъ ходъ и на западната индустрия и търговия.

\* \*

Въ миналото се считаше, че не е необходимо да се даватъ публични информации за водената, така наречена "висша финансова политика" на държавата! Поради недостатъчно познаване на въпроса, не бѣха и не сѣ малко изнасяни весникарски изяви, тенденциозно интерпретиращи нѣкои цифри отъ направени заеми и държавни задължения къмъ международния монетаренъ пазаръ.

Една стройна, квалифицирана и познаваща всички маминации на спе-

кулата държавна администрация, не може да не държи сметка по сключванитѣ заеми, особено уговоренитѣ лихвени проценти и срокове за погашенията. Това, съ което въ миналото Т. Живковъ (поради оскъдни познания) парадираше, че... "България нѣма задължения къмъ Запада..." (!!), бѣ пакостенъ клинъ срещу българската търговия съ западнитѣ държави, отъ които все още боледува и най-често стойностно експортираната продукция не е въ състояние да покрие транспортнитѣ разходи.

Едва ли става нужда да упоменаваме, че държави като американскитѣ - напр. САЩ, Канада и др., иматъ стотици милиарди долари задължения къмъ монетарнитѣ пазари. Съ не по-малко на брой нули следъ цифритѣ сѣ милиарднитѣ задължения и на редица силно развити западни държави.

Това, което въ основи и съ нѣколко думи се налага да доведемъ до знание е, че монетарнитѣ задължения служатъ въ голѣма степенъ по осигуряване и гарантиране на вносъ-износната търговска дейностъ, естествено на база на все по-високо качествена, прогресивно усвояваща се нова технология и техническо усъвършенствувание, безъ които е невъзможно каквото и да било развитие и технически прогресъ въ която и да било държава.

\* \*

Въ правилното разбиране и рационално използване на заемитѣ се състои силата, мощността и стопанската дейностъ, та били тѣ частенъ секторъ, обществено сдружение или дружество. Важно е срещу сръдствата да се осигурятъ съвременна техника и общо индустриално модернизиране, а не както до сега за доставяне на разорителни военни материали и др.

Ако българскитѣ народъ е извѣстенъ на свѣта като трудолюбивъ и честенъ, то не означава, че ще му се правятъ нѣкакви отстъпки или

дава предимство. Както за Полша, Източна Германия, Унгария, Чехо-Словакия и Румъния сѣ необходими огромни парични сръдства за трансформиране на стопанскитѣ и други дейности, така и България повече отъ всѣкога има голѣма нужда отъ голѣми количества валутни сръдства.

Безспорно икономическитѣ държавни проблеми сѣ жизнено свързани съ политическитѣ. Преустройването на държавния административенъ апаратъ е първата стъпка въ обновата на законността, общественя редъ, социалнитѣ взаимоотношения и т.н., гарантиращи спокойствие, увеличаващи трудоспособността и сигурността на всички.

При една свободна и цивилизована изборна система, каквато се демонстрира вече въ нѣкои екскомунистически държави, се създаватъ условия за разуменъ подборъ на ония, които най-подходящо ще застанатъ начело и ръководятъ най-рационално бъдещитѣ държавни интереси.

Въ Европейския Парламентъ се държи сметка за всички извършващи се промѣни, начини и тенденции.

\* \*

България до сега демонстрира цивилизованото си отношение спрѣмо промѣнитѣ, безапелационно налагащи се въ Европа, а бившата политическа монополистична партия разумно и безъ сътресения, въ отчетъ на грѣшки отъ миналото, съумява да отстъпва мѣсто на демокрацията.

Въ тия бурно развиващи се въ Европа събития и политически преобразования, българскитѣ народъ трябва да се облѣга изключително и само на едно високо квалифицирано, безкомпромисно, деятелно и родолюбиво правителство. Само и въ такъвъ случай въ другитѣ европейски държави ще се създаде довѣрие и високо мнение за България. Довѣрието е необходимо въ връзка съ международната кредитно-монетарна система за усиленни търговски отношения, а високото мнение е най-добрия публицитиченъ и рекламенъ факторъ за качествена и пълноценна търговско-индустриална и друга продукция, която България ще предлага утре на международнитѣ пазари.

Май, 1990 г.

Д-ръ Н. П. Здравецъ

\* \* \*

**Съобщения**

**БАНКА ЗА УСТРОЙСТВО НА ИЗТОЧНА ЕВРОПА**

Парижъ (ххл/фвд, 12 апр.) - 40 държави отъ изтокъ и западъ сѣ съгласни съ основаването на една Банка за Устройство и Развитие на Източна Европа при преминаването на бившитѣ социалистически държави отъ планово къмъ свободно пазарно стопанство. Банката ще подпомага предимно частни инвестиции въ източна Европа.

САЩ и Япония се застъпиха при воденето на консултантитѣ въ Парижъ за изключването на СССР отъ достъпъ до капиталитѣ на банката, тѣй като, споредъ тѣхъ, огоромнитѣ нужди на Съв. Съюзъ гиха монополизирани. Подъ натискъ на западно-европейцитѣ се стигна до компромисъ. Основниятъ капиталъ на банката ще бѣде 10 милиарда Европейски Валутни Единици (ЕКУ), около 20 милиарда Германски марки. Процентно, 51% отъ дѣловетѣ на капиталата ще сѣ притежание на Евр. Общностъ.

**БЪЛГАРИЯ НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНА**

Франкфуртъ (фвд, 19 апр.) - Германската "Дойче Банкъ А.Д.", Франкфуртъ, се наема съ прехвърлянето на външнитѣ задължения на България. Тия надхвърлятъ сумата отъ 10 милиарда долари. (около 17 милиарда Германски марки). "Дойче Банкъ" започна съ воденето на сондажни разговори въ София. Целъ е създаването на банковъ консорциумъ подъ нейно ръководство. По предложень, изработенъ отъ банката и одобренъ отъ консорциума планъ, трябва да се установи презадължаването на външнитѣ дългове.

Недавна, България спрѣ всѣкакви плащания на лихви и погашения спрѣмо западни банкови институти. Шефътъ на правителството въ София, Андрей Лукановъ заяви денъ преди това, че страната не е въ състояние да контира необходимитѣ нето 2 милиарда долари срещу падежи на задължения къмъ западни банки за тази година.

ИЛИЯ МИНЕВЪ ВЪ АМЕРИКА



Дописка отъ Ню Йоркъ, май 1990.

На 19 февруарий 1990 г. пристигна въ Америка на кратко посещение всеизвестният борецъ противъ комунизма въ България, инженеръ ИЛИЯ МИНЕВЪ, заедно съ съпругата си. Той бѣ посрещнатъ на летището на града Ню Йоркъ "Кенеди" отъ Д-ръ Иванъ Дочев, Почетенъ Председателъ на Българския Националенъ Фронтъ, г-нь Емиль Атанасовъ, председателъ на клона на БНФ въ Ню Йоркъ, Д-ръ Христо Сватовски и г-жа Катя Маркова, представители на Независимото Дружество за Защита на Правата на Човѣка въ Ню Йоркъ и много други.



Инж. Илия Миневъ е днесъ единствения въ България измежду борцитѣ противъ комунизма, който е билъ повече отъ 30 години въ затворитѣ; най-жестоко тормозенъ, битъ, изтезаванъ и въ цѣлия периодъ на борбата, общо 480 дни въ гладни стачки. Стачката презъ миналата година трая 60 дни - безъ да сломи духътъ му. Днесъ той е отново на чело на борбата за свобода и демокрация въ България.

Следъ нѣколко-часовъ разговоръ съ посрещачитѣ си, инж. Миневъ продължи пътуването си до Детройтъ, гдето гостува на Д-ръ Иванъ Гаджевъ, който пое всички отговорности по посещението на семейство Миневи, както и грижата за лѣкуването на г. Минева.

Като почетенъ гостъ и говорителъ, инж. Миневъ присѣтствува на традиционното тържество по чествуването на Деня на Освобождението - на 4 мартъ въ залата на Украинската Правоставна Църква въ Ню Йоркъ. Д-ръ Иванъ Дочевъ представи съ кратко слово любимия и почитанъ герой-гостъ подъ бурнитѣ привѣти на масово стеклата се политическа емиграция..

Инженеръ Миневъ, председателъ на Дружеството за Защита на Правата на Човѣка въ България, което отпочна борбата още презъ януарий 1988 г., описа борбата противъ комунизма, жертвитѣ дадени презъ 45 години подъ комунистически режимъ. Той апелира къмъ всички за подкрепа, заявявайки въ заключение, че краятъ на комунизма е близъкъ и България отново ще е свободна. Бурни аплодисменти изпратиха речта на инж. Миневъ.

На 5 мартъ г-нь инж. Миневъ има цѣль денъ продължителенъ разговоръ съ Д-ръ Иванъ Дочевъ, въ който тѣ разгледаха всички въпроси свързани съ предстоящата борба за промѣни въ България - за отстраняване

на досегашния режимъ, и възстановяване на свободата и демокрацията. Бѣха начертани основнитѣ линии за бъдещата дейность и участието на БНФ въ подпомагане на борбата въ България.

Отъ 16 до 25 мартъ 1990 г. инж. Илия Миневъ и съпругата му бѣха въ градъ Вашингтонъ, столицата на Съединенитѣ Щати. Тѣ гостуваха въ дома на г-жа Сара Атанасова, и презъ време на престоя си инженеръ Миневъ има редица срѣщи и разговори съ официални лица.

На 21 мартъ г-нь инж. Миневъ бѣ приетъ въ Външното министерство (Държавния департаментъ), гдето има срѣщи и продължителни разговори съ редица официални лица, между които г.г. Джеймсъ Хуперъ, Скотъ Томсонъ и др. Така сѣщо инж. Миневъ се срѣсна



разговаря продължително съ г-нь Робертъ Дженкинсъ, старши съветникъ въ Външно-Политическата Комисия. Сѣщия денъ инж. Миневъ с срѣсна и има продължителенъ разговоръ съ сенатора отъ Ню Йоркъ г-нь Алфонсъ Ди Амато. Последва разговоръ следъ това и съ народния представителъ отъ Бѣфало г-нь Билъ Пакстонъ (горната снимка). И на следващия денъ инж. Миневъ има втора, продължителна срѣща съ г-нь Пакстонъ. Последниятъ прояви особенъ интересъ къмъ положението въ България.

На 23 мартъ г-нь инж. Миневъ има срѣща и продължителенъ разговоръ съ сенатора отъ щата Мичиганъ, г-нь Доналдъ Ригль. (снимката отстрани въ лѣво).

Нарочниятъ представителъ на "Ра-

дио Свободна Европа", г-нь Стефанъ Михайловъ, води въ сѣщия денъ разговоръ съ инж. Миневъ, който се излъчи по етера. Освенъ това г-нь Миневъ се срѣсна и води разговори и съ нѣколко наши сънародници-сътрудници на официалната радиостанция на САЩ - "Войсь хф Америка" ("Гласътъ на Америка").



Презъ време на пребиваването си въ Вашингтонъ, семейство миневи посетиха изключителнитѣ забележителности на столицата, като "Бѣлия Домъ", "Пентагона" (военното министерство), Катедралната Църква, Въздушно-космонавтичeskия музей и пр. Въ услуга като водачи и преводачи при разговоритѣ на семейство Миневи бѣха г-жа Сара Атанасова и г-нь Любенъ Кунчевъ.

Посещението на инж. Миневъ въ Вашингтонъ има отличенъ резултатъ за осветляване на официалнитѣ лица и общественото мнение за положението въ България, предстоящитѣ избори тамъ и какво може да се очаква. Главната задача, която имаме ние въ Америка и чужбина - на първо мѣсто е - да спечелимъ приятели за каузата на българския народъ и България. Именно това се постигна съ посещението на г-нь инж. Илия Миневъ въ Вашингтонъ.

Следъ срѣщи, беседи и общи събра-ния съ цѣлата наша емиграция въ Северна Америка, навсѣкъде посрещнатъ съ ентузиазъмъ и бурни вълнения, на 8 и 9 априль 1990 г. преди връщаване си въ Родината на 12 априль, г-нь Миневъ продължи разговоритѣ съ Д-ръ Дочевъ въ въпроси, свързани съ предстоящата обща работа и дейността на инж. Миневъ.

### ПЪЛЕНЪ ФАЛИТЪ НА БЪЛГАРСКАТА ИКОНОМИКА — ЗАЩО...?

Преди налагането на тоталитарния режим в България, стойността на българския лев бѣ гарантирана отъ неприкосновеното златно покритие в БНБ, стоковото покритие отъ текущото производство на земеделски продукти и свободния пазаръ.

Следъ "девети септември", нахлуването на въоръжени бойни групи подъ командването на прословутия генералъ Вл. Стойчевъ в охраняванитѣ до тогава помещения и трезори на БНБ, предостави на БКП пълното разпореждане съ наличнитѣ държавни ценности, валути и златно покритие на българския левъ.

Какъ се е процедирало по-нататкъ съ имущественитѣ ценности на държавата, е въпросъ, неуясненъ и до днесъ. Извършенитѣ впоследствие нѣколкократни обмѣни на паритѣ у насъ свидетелствуватъ за манипулации отъ голѣмъ стилъ и съ неясни пагубни за народа ни последици.

Конфискации, национализации, одържавяване на частни банки, осигурителни дружества, предприятия, търговски фирми и пр., а също и частни влогове и спестявания въ банки развърза рѣшетѣ и даде възможностъ за самоволни разпореждания на срѣдствата на наложилата се съ сила властъ надъ страната. Последва и одържавяването на земята и лишаването на частнитѣ земеделски стопани отъ основното срѣдство за свободно съществуване и изява. На върха на всичко дойде и насилственото изземане отъ частни лица и на златни наличия, като скъпоценни семейни спомени и традиционни накити, пендари, монети, пръстени и пр.

По-късно стана известно, че голѣма частъ отъ плячкосаното е било претопено, превърнато въ 22-каратови 5-левови монети съ лика на Георги Димитровъ, изнесено и депонирано въ швейцарски банки срещу доларово покритие на определени банкови смѣтки. Знаемъ, че напр. Цола Драгойчева е разполагала при пребиваването си въ Швейца-

рия именно отъ тѣзи влогове. Кои други отъ олигархията и сега още могатъ да разполагатъ съ такива възможности се пази въ пълна тайна.

Тѣзи въпроси стоятъ все още открити, изглеждатъ забравени, и никой не споменава за това на националната кръгла маса, където се обсъждатъ наболялитѣ въпроси за спасяването на българската икономика отъ пълна разруха. Никой не иска смѣтка за това, къде се намира остатъка отъ българското златно наличие, събрано отъ народа ни и изнесено въ чужбина. — Кой разполага все още съ тѣзи стойности, вънъ и въ страната ни и незабавното блокиране на сѣжитѣ въ служба на нардното ни стопанство

Редно и наложително е, настоящето комунистическо правителство да даде отчетъ предъ кръглата маса за всичко по-горе посочено извънъ предѣлитѣ на страната ни, и да се осигури неговата неприкосновеностъ. Да се установятъ лицата, които разполагатъ съ тайнитѣ кодове за разпореждане съ горепосоченитѣ ценности, да предадатъ даннитѣ, за да бждатъ възстановени и осигурени за страната ни.

Трѣбва да се изиска на кръглата маса даване на смѣтка отъ комунистическото правителство за всички сключени заеми отъ чужди страни.

Твърдението по вестницитѣ, че закупенитѣ въ гаража на УБО Мерцедеси, на брой общо 21 отъ най-скѣпитѣ модели, стоящи и днесъ на разположение, били закупени съ срѣдствата на партията, трѣбва да се провѣри дали не сѣ платени съ бюджетни срѣдства. Въ такъвъ случай трѣбва срѣдствата да се върнатъ на държавата, а не да се създава дружества, които предприематъ продажбата на сѣжитѣ за своя смѣтка, както е публикувано.

Още преди изборитѣ комунистическото правителство да се отчете!

V.

### НАЦИОНАЛИСТИ ВЪ ЗАГРЕБСКИЯ ПАРЛАМЕНТЪ

Загребъ (дописка, 30 апр.) Следъ като 14. извънреденъ конгресъ на Съюза на Югославскитѣ Комунисти не само че не успѣ да изглади противоречивитѣ становища на федеративнитѣ партийни единици, а ги едва ли не документира, последваха сега първи консеквенции. "Хърватската Демократическа Общност" — съюзътъ на хърватскитѣ националисти — спечели 79% отъ гласовѣтѣ, подадени при първитѣ свободни избори на 29 април. Комуниститѣ спечелиха около 10%.

Прокобниятъ конгресъ бѣ свиканъ подъ влияние на сърбофилското ръководство на компартията на областъта Войводина. То нападна партиитѣ на Словения и Хърватско, обвинявайки ги въ предателство спрѣмо Югославия. Като резултатъ на нейното "де факто" разпадане въ една западна "Евро-Славия", и една източна "Сърбо-Славия", страната изостава политически все повече,

днесъ даже и следъ Съветския Съюзъ. Стопанската криза се фактически подхранва отъ стремежа за запазване на плановата икономия — резултатъ — 2,500% инфлация.

Въ навечерието на този конгресъ, все пакъ, централизъмътъ на Бѣлградъ, налаганъ отъ Сърбия, претърпя поражение. Реформаторската програма на хърватина Анте Марковичъ, министъръ-председателъ на федерацията, който е за въвеждане на пазарно стопанство и свободна обмѣна на Динара, бѣ приета, въпрѣки съпротивата на "Сърбо-славцитѣ". До последенъ часъ, Сърбия се опитваше да надвие кризата чрезъ замразяване на цени и заплати.

Вчера — зла поличба за "Юго-славия" — въ парламента въ Загребъ, следъ първия изборенъ етапъ: отъ всичко 131 депутати, 13(!) сѣ комунисти — останалитѣ — 79% — хърватски националисти!

БЪЛГАРСКИЯТЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ СЕ БОРИ ЗА НЕЗАВИСИМА, СВОБОДНА И ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ:

ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ТЪРНОВСКАТА КОНСТИТУЦИЯ.

ЗА СЪЗДАВАНЕ НА УСЛОВИЯ ЗА СВОБОДНО И НЕОГРАНИЧЕНО ДУХОВНО И СТОПАНСКО РАЗВИТИЕ НА ИНДИВИДА НЕ КАТО РОБЪ НА ДЪРЖАВАТА, А КАТО СЛУЖИТЕЛЪ НА НАЦИЯТА.

ЗА ДУХОВНО ОБЕДИНЕНИЕ НА ВСИЧКИ БЪЛГАРИ, КЪДЕТО И ДА СЕ НАМИРАТЪ ТЕ.

ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ПРЕСТЪПНОТО ЗАМЪРСЯВАНЕ НА РОДНАТА ЗЕМЯ И ПРИРОДА И НЕЗАБАВНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ПРОЧИСТВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА.

ЗА СОЦИАЛНО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО, КОЕТО ДА ГАРАНТИРА СНОСЕНЪ ЖИВОТЪ ЗА БОЛНИ И НЕРАБОТОСПОСОБНИ. НИКОЙ БЪЛГАРИНЪ НЕ БИВА ДА ГЛАДУВА!

ЗА КОНФИСКАЦИЯ НА ВСИЧКИ ПАРТИЙНИ И НЕЗАКОННО ПРИДОБИТИ ИМОТИ. ВРЪЩАНЕ НА ЗЕМЯТА И ИМОТИТЕ НА ЗАКОННИТЕ ИМЪ СОБСТВЕНИЦИ.

ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА ВОЙСКАТА ДО МИНИМУМЪ.

ЕДНА ДУХОВНО И ИКОНОМИЧЕСКИ БЛАГОДЕНСТВУВАЩА БЪЛГАРИЯ Е НАЙ-ДОБРИЯ ЗАЛОГЪ ЗА ПОДДЪРЖАНЕ НА БЪЛГАРЦИНАТА ВЪТРЕ И ВЪНЪ ОТЪ ДЪРЖАВНИТЪ ГРАНИЦИ. ДА ПРОДЪЛЖИМЪ ДѢЛОТО НА ВЪЗРОЖДЕНИТЪ И СТРОИТЕЛИТЪ НА ТРЕТОТО БЪЛГАРСКО ЦАРСТВО! ДА ПРОДЪЛЖИМЪ ТАМЪ, ГДЕТО

КОМУНИСТИТЪ ГО ПРЕКЪСНАХА — НА 9 СЕПТЕМВРИЙ 1944 ГОДИНА!

Скъпи приятели от редакцията на списание "Борба",

Съ голяма радост Ви пиша настоящето писмо, с което искам да изразя възхвала и благодарност за Вашата всеотдайна и възвишена любов към майка България. Харесва ми употребата на нашия български правопис, вмъсто рускоподобния шрифт, въведен в НеРеБе-то следъ комунистическия превратъ. Вашитъ становища по всички въпроси приемамъ като собствени, защото сж вѣрни и засновани на истината. Съ замѣната на автентичното писмо, съществуващо повече отъ 1100 години, комуниститѣ не само че унищожиха единъ символъ на българщината, но осакатиха свещенния български езикъ и направиха го негоденъ да изрази фонетичнитѣ нюанси на звучната българска речъ. Е-двоино (ѣ) съединяваше западнитѣ и източнитѣ български говори въ едно цѣло, а буквата "ѣ", най-характерния гласъ отъ старобългарската фонетика, който има не само практическо, но и историческо значение, тѣй като се, по-късно, рефлектира въ нови форми (рѣка, ронка, рука, рака) намирашитѣ се въ българскитѣ народни говори, а и въ другитѣ славянски езици. Това е феноменална буква, тя е своего рода и неизчерпаема тема на славиститѣ отъ цѣлъ свѣтъ, първоначално старобългарска, по-късно видоизменена, става славянска. Затуй именно Вазовъ казва, "че и ний сме дали нѣщо на свѣта". Презъ 45-годишно болшевишко властувание, комуниститѣ, въ името на фалшивъ интернационализъмъ, и отвратително лжлива идея, нанесоха повече злини на българския народъ, отколкото турцитѣ въ петвековното. Тѣ разориха семейството, вѣрата, морала, науката, стопанството, просвѣтата, фалшифицираха историческото ни минало, а турцитѣ не сж закачали тѣзи народни светини. Нѣщо повече, тѣ сж винаги били въ съюзъ съ враговетѣ на българския народъ и по това се различаватъ отъ другитѣ компартии. Сръбскитѣ комунисти, на примѣръ, приемаха комунистическата идея до толкова, до колкото имъ тя помагаше да държатъ властта, а националнитѣ интереси и експанзията на сръбството сж винаги били на преденъ планъ. "Спасителитѣ" на българския народъ брутално избиваха невинни български патриоти, а на сръбитѣ предаваха бивши чиновници, лесничен, кметове, учители,

агрономи, ветеринарни лѣкари и други служащи по време на войната въ Македония и Моравско, и сръбитѣ, най-церемониално, по варварски начинъ, публично ги избиваха като "фашистки окупатори".

Подобно престъпно дѣло сръбинѣ никога сж нѣма да стори срещу своя народъ. За да угодятъ на тѣхнитѣ по това време съюзници, сж най-голямъ тероръ, принуждавайки народа отъ родния край на Отецъ Паисий да се отказва отъ българската си народност и, следъ хиляда-годишно българско минало да ставатъ "македонци", а децата имъ да учатъ "македонски езикъ". По този начинъ българскитѣ изчадия директно помагаша за прилагането на сръбската теория на Стоянъ Новаковичъ за македонизъмъ, а това значи, както самия Новаковичъ казва: "чрезъ македонизъмъ къмъ сръбизъмъ". И стана така, че сж общи българо-сръбски усилия, създаде се изкуственъ продуктъ СРМ въ огнището на българщината - Македония. Днесъ тамъ всичко българско се провъзгласява за "македонско". Самуилъ билъ македонски Царъ и воювалъ винаги срещу българитѣ, а Гоце Дѣлчевъ се борилъ срещу българитѣ за отдѣлна Македония. А следъ войната "великия вождъ" Г. Димитровъ, за да попълни това сръбско дѣло наредилъ гробътъ на Гоце Дѣлчевъ отъ България да се пренесе въ Скопие, където се днесъ злоупотребява и служи за поклонение на враговетѣ на България. Каква безподобна глупостъ! Каква чудна ирония!

Азъ съмъ родомъ отъ гр. Царибродъ, който сега носи позорното име "Димитровградъ", като благодарност на сръбитѣ къмъ "вожда" за помагането му на сръбската политика въ Македония. Отъ 1957 до 1963 година следвахъ югославска литература въ Скопие и добре сж ми познати всички машиниции и цѣлата политическа маскарада на сръбо-комуниститѣ и родоотстъпницитѣ по македонския въпрос, който е въ сжщность - български въпросъ. Властитѣ въ СРМ не избиратъ сръдства да се ликвидиратъ всички български следи въ Македония. Тѣ промениха и имената на хората, а на новороденитѣ е забранено да се даватъ български имена като Иванъ, Борисъ, Петко, Симеонъ, Георги и т.н., въпреки че тѣхнитѣ деца, дори подъ турска властъ, (следва на стр. 28)

СОФИЯ 1941 . . .



Освобождение на Добруджа ... (1940)

Български войски посрещани въ Балчикъ

Долу: Празднуване на Св.Св. Кириль и Методи въ София. Македонски студентъ поднася на Царь Борисъ III кристална ракличка пълна съ земя отъ Македония на сребърень подносъ.



Отстри: Студенти на соф. Университетъ Св. Климентъ Охридски отъ Македония дефилиратъ предъ Царь Борисъ III.



СКОПИЕ 1989 . . .

ЖЪТВА НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ПОСЪВЪ ДО И СЛЕДЪ 9 СЕПТ. 1944 Г.



Горе и отстри:

12 декември 1989 година - манифестация въ Скопе ...

Звѣрскитѣ изражения легитимиратъ най-добре уредницитѣ... Могатъ ли да бждатъ други, освенъ... свити юмруци ?...

получаваха само български имена и бѣха кръщавани въ български черкви. Сега, обаче, на децата могат да се слагат английски, френски, сръбски, турски, но не и български имена. Единъ мой познатъ отъ Скопие ми каза, че когато му се родилъ внукъ и искали да му сложатъ име Христо, въ общината му казали, че Христо не може, а може да бѣде Ристо. Голѣма агитация направиха за промяна на българскитѣ презимена. Първоначално имъ слагаха суфикса "ски", а следъ туй, когато видѣха, че не се промѣня българския характеръ, измислиха правило да се махне буквата 60 писмо Іб

бяха българското население по този начинъ, че на българскитѣ презимена слагаха суфикса "ич" и българина Петровъ стана сърбина Петровичъ. Само тази корекция на презимето бѣше достатъчна, за да се промѣни народността, защото вѣрата, обичаитѣ, носията сѣ еднакви, а и езикътъ е подобенъ. Сърбитѣ, познати като асимилатори, най-много успѣхи сѣ имали спрѣмо българитѣ. Съ унгарци и албанци по-трудно имъ вѣрви, защото и езикътъ, и вѣрата и имената сѣ различни.

Но, когато вече говоря за имената, да кажа нѣщо и за самия авторъ на македонизма и творецътъ на "македонския" езикъ - Блаже Конески. До 1945 година той бѣше българинъ по народностъ и се казваше Благой Йордановъ Коневъ, защото до тогава още я нѣмаше политическата идея, българитѣ да се преобразяватъ въ нова народностна принадлежностъ - "македонска".

Азъ прилагамъ къмъ писмото едно фото-копие на именника на Благой Конески (б.р. - вижъ факсимилето отъ страни), нѣкогашенъ студентъ на Университетъ Св. Климентъ Охридски - София, презъ учебната 1940/41 г. отъ което може да се види смисъла на цѣлата трагикомика. Сега се питамъ: какви сѣ тѣзи хора, които се отродяватъ и погавятъ своето потекло и праѣдовското име и презиме? Коментарътъ е ясенъ и излишенъ.

Очевидно е, че положението на българския народъ е трудно. Но, дали е безизходно? Азъ уважавамъ думитѣ на Блажениа Августинъ: Трѣбва да вѣрваме и когато е всичко абсурдно.

Сега, когато комунизмътъ рухва, а Версайска Югославия се разлага се очаква обратенъ ходъ на събитията. Вмѣсто партийни секретари, трѣбва безпристрастни учени да даватъ отговори върху народнитѣ жизнени въпроси. ...

Нѣщо лично: Моля Ви, обадете ми къде мога да намѣря една граматика отъ преди 9 септ. за да си обновя стария правописъ. Ако проявявате интересъ, мога да Ви изпратя една монография на Апостоль Кръстевъ, опълченецъ отъ Шипка, мой дѣдо - участникъ въ всички воини за свобода и обединение на българския народъ, а следъ края на I. Свѣтовна война, когато нашия край пада подъ сръбска власть, за кѣсо време умира отъ жѣка. 22.02.90; Комарно, ЧСФР. П.З.

## ПИШАТЪ НИ...

ДОКАТО БКП ВЛАСТВУВА В БЪЛГАРИЯ БЕЗ ДА Е ЛЕГИТИМИРАНА ЗА ТОВА ОТ БЪЛГАРСКИЯ НАРОД, ДОКАТО "ДС" НЕ СЕ РАЗПУСНЕ, "БОРБА" НЕ ЩЕ ПУБЛИКУВА ИМЕНАТА НА ЧИТАТЕЛСКИ ПИСМА - ОСВЕН ПРИ ИЗКАЗАНО ЖЕЛАНИЕ ЗА ТОВА.

Драги приятели!

Наскоро ми попадна Вашето списание "БОРБА". От прочетеното останах във възторг!

Ако писмото ми стигне до Вас, много Ви моля да ми съобщите при какви условия мога да го получавам. Не зная дали можете да разберете колко съм зажаднял за открито и честно българско слово. От новите вестници у нас, никой не можах да почувствувам като свой.

Писете ми!

С най-искрено уважение -  
подпис

Отечество  
Хлѣбъ (така, б.р.)  
Свобода!

България, 04.III.90

+++++

Уважаеми г-н Главен редактор,

По време на едно пребиваване на гости у приятел срещнах вашето издание "БОРБА".

Възможно ли е да ми го изпращате? - Ще Ви бѣда особено благодарен!

Ваш:

подпис

София, 19 февр. 1990

+++++

Скъпи съидейници!

Благодарим Ви, че ни изпратихте сп. "БОРБА".

Едва сега осъзнахме, че в България се знае сравнително малко за дейността на българската политическа емиграция, за борбата на Б.Н.Ф. за Освобождението на Отееството ни от жестокото комунистическо робство.

Не е ли време сп. "БОРБА" да достигне до всеки български дом, чрез западни радиостанции предаващи на български език или по други начини? Не е ли време Б.Н.Ф. да отпрати спешни радиоапели до българския народ и подготви поемането на съдбата на България в чисти ръце? Ще оставим ли милата ни Родина в неокмунистически водовъртеж?

Умело прикриващи се марксисти и димитровци се обявяват за опозиционери и под демократическата мантия се опитват да измамят народа ни. Те трябва да бѣдат разобличени! Българския народ трябва още сега да разбере кои са неговите действително достойни синове.

УНИВЕРСИТЕТЪ СЪВ. КЛИМЕНТЪ ОХРИД



Учебна година 1940/41  
Полугодише  
Подготовка на студентъ  
Име (собствено) Блаже (фамилия) Коневъ

Брой на факултетската книга  
Брой на университетската библиотека 4823

Застава № 21 от 1941 год. за студентъ слушателя  
по Св. Климентъ Охридски  
Деканъ: Т.И.

<p>Общонаучна Учебна книга - 300 Допълнителна книга - 120 Допълнителна книга - 20 Специална книга - 40 Структурна книга - 20 Всичко - 500</p>	<p>Издава новата за отбояване отъ учебна, лабораторна и допълнителна книга. Вл. №.</p>
<p>Искания</p>	<p>Категория</p>
<p>Мѣсто и страна, гдето с роденъ</p>	<p>Кръстополю село <u>Кръстополю</u> околия <u>Кривопаланска област</u> страна <u>България</u></p>
<p>Кога е роденъ; брой и дата на свидетелството за рождение и отъ кое учреждение</p>	<p>Роденъ е на <u>18</u> (дванадесет) <u>септември</u> година <u>1911</u> въ <u>Кръстополю</u> на дата <u>подъ брѣгъ</u></p>
<p>Възраст; народност; полъ</p>	<p>Възраст <u>29</u> Народностъ <u>българска</u> Полъ <u>мъжки</u></p>

Факсимиле Благой Коневъ, alias Блаже Конески

"в". Така напримѣръ: Ивановъ стана "Ивановски", а по най-новото правило "Иваноски". Тази форма сега е задължителна. Тази игра съ имената тѣ сѣ превзели отъ сърбитѣ, които, презъ втората половина на 19-ти вѣкъ, грабейки български територии безъ много жѣки посяр-

Скъпи братя Българи, моля Ви да публикувате телефонния номер на г-н Илия Стоянов Минев от гр. Септември, председателя на НДЗПЧ в България, който превърна Дружеството в Обществен Конституционен Съд с точно определена стратегия - Демокрация - Законност - Свобода! Нека повече емигранти от цъл свят да се свържат по телефона с този велик българин на нашето време.

Телефонния код за гр. Септември: 3561 ; на г-н Минев: 3194.

Скъпи съидейници, прилагаме скромната сума от 200 крони с нашето:

За България!

За нея ний живеем!

Златка и Иван Янкови

09.1.1990 г.

Норвегия.

ПП: Изпращам Ви редактиран превод на писмо до норвежкия министър-председател, както и копие на самото писмо и кратък отговор.

С

+++++

Уважаеми сънародници!

Пред прага сме на големи събития, изправени пред България. Статутът, засрамено си отива а за новото нъмаме подготвени хора. 45 години управление на тази тълпа - всичко добро и умно е унищожено.

Първата искра за нашето добро го виждам въ връщането на Търновската конституция; ние имаме добър Цар и Той не е изгонен от Българите и Той е длъжен да се върне; Неговият Баща Цар Борис остави добра следа след себе си. Той пожертвува живота си, но ни изведе на добър край. Тогава, когато страни изчезваха от картата на Европа, ние ("со кротце, со благо") не само не взехме участие в европейския конфликт, а присъединихме и част от Добруджа без човешки жертви.

Днес сме на кръстопът и за спасение се обръщаме към Него - Цар Симеон II. Нему предстои тежка задача, за което Той не тръбва да бъде изненадан. От миналата власт Той, и Царската Фамилия са опетнени с лъжи - това е което притежават тези, които си отиват. Ние видяхме че "немеца" си даде живота, но удържа на клетва дадена пред народа. Той запази България от този пожар, който бе обхванал цъла Европа. Нъма друга страна по-малко засегната.

С връщане на Търновската Конституция се възвръща частната инициатива, с нея ще се преодолеят всички трудности завещани от комунизма.

Пред прага сме на Европейската Общност, от голъмо значение е България да влезе като Царство, това ще заличи петното поставено от "тълпата", която създаде "народен съд" и унищожи всичко будно и трудолюбиво. Този плюс не подценявайте.

Прилагам 50 шв. франка.

М.М.

Цюрих, декември 1989 г.

+++++

Здравей Пейчев,

благодаря ти много за книгата и снимката с царското семейство. Вчера ги получих, но нъмам никакво писмо от теб, след като ти писах вече два пъти. Разбрах вчера от радиото, че правителството на Атанасов си дало оставката, ама докато не се разкарат комунистите все ще

си е същата песен, само че на нов глас. Дано в бъдеще се поправят нещата, но тия гадове нъма лесно да пуснат кокала. Изкараха само бай Тошо виновен, а те ни лук яли, ни лук мирисали. Даже четох в един български вестник, който майка ми го прати, как Цола Драгойчева била в постоянна опозиция, но бай Тошо всички ги подтискал. За бла-бла ги бива, но за мен си остават всички от един дол дренки. Петър Младенов сигурно не ... Людмила Живкова на времето. На времето, когато работех в Парк-хотела все идвах заедно и сигурно лошо му беше под "крилото" на бай Тошо. Тръбва да стане като в "ГДР" и да вържат всички членове на политбюро-то и ЦК-то. Били върнали резидентите на народа. Те ще си построят нови. Аз като гледам, нъма кой знае какви промени в България. Съдържанието на вестниците си е пак същото. Все за ЦК и БКП се пише.

Четох преди месец и повече в "Шпигел" ли беше, в "Нюс-уик" ли, не си спомням, интервю с водача на опозицията в България - нъкакъв ..., който напълно одобрява действията на П. Младенов и въобще той май си е тъхен човек. Като гледам снимките в зап. списания как държат на митингите в София портрета на П. Младенов, чак ми се ..., ама ганювеца можем ли го промени? В Унгария и Чехия е по-друго, даже в "ГДР" и Румъния. Ние пак последни ще се демократизираме. На приказки сме голъми, ама на дела никакви ни нъма. А и вашия труд и борба никой нъма да го признае. Стигне ли се до смъна на властта, за такива като тебе и мен, дето сме били в изгнание нъма да искат и да чуят. Ще почнат да разправят, докато те се пекли на огъня, ние сме си стояли на скришом на запад и сме си гледали кефа. А ние си знаем за тоя "кеф".

Този брой на книгата е добър и точно това, което вие пишете по македонския въпрос, аз го писах преди една седмица на един приятел от Охрид, който ме покани на гости през лътото. Аз ходих там през 1984 г. Като минах от Унгария в Румъния и от там в Югославия, отидох на езерото да чакам един приятел от София да ме кара за Виена и останах един месец. Местността е много красива, водата е кристално чиста, но македонците са малко. Има страшно много гюпци, както там наричат циганите и шиптарите (албанци - б.р.). Също страшно много са торбешите - тъхните българо-мохамедани. Говорят странно наречие и се смътат до един за македонци. Мразят "бугарите", но пък мен много добре ме приеха и момичетата все ми пееха български песни, които те слушат от "Радио Хоризонт".

Опитват се да се заяждат по македонския въпрос и крепостта на Цар Самуил е страшно занемарена. Останали са само камъни. Никой не я посещава, нъма я в тъхните туристически брошури; и на изгледните картички я нъма. С една дума, не са съгласни, че са българи. А какви са?

Градът е много красив, с много църкви, манастира "Св. Наум" и т.н. Бъх по Кичево, Струмица и в много други села. Доста са поизостанали и страшно ревниви.

Като седна да пиша по-сериозна книга, Охрид нъма да го забравя. Аз останах много доволен. То нищо не се знае - може един ден пак да станем едно. "ГФР" и "ГДР" също искат да се обединят.

Около мен нищо ново. Имах един гост от Варшава за 14 дни. Искам да започна търговия на едро с него. Много добре би могло да се търгува с България - сирене, кашкавал и т.н., ама с тия простаци мога ли да върша търговия? Ще чакам всичко да стане частно.

Това е за сега; поздрави на С.

С най-сърдечни, български поздрави

Н.

Фажара, Гамбия; 2.2.90  
Западна Африка

+++++

ХанOVER, 15.12.1989

Уважаема редакция,

Пиша на комунистическия правопис. Да използвам българския, ще рече да удвоя и така вече сторените грешки. Получавам и чета с удоволствие Вашия магазин. Освен това получавам магазина на БОД "Бъдеще", всички емигрантски издания за които съм информиран, че са издадени, както и рѣдко, но редовно отделни броеве от "Работническо дело". Нѣма да преувелича, ако кажа, че сегашното сгромолясане на комунизма в България най-ярко се предвиждаше в аrogантните редове на този вестник.

За да не Ви отегчавам с моето политическо гледище, ще кажа че до голѣма степен то се отождествява с това на г-н Х.Р., от ХанOVER-Парк, Илинои, САЩ, публикувано в бр.3, год.38 на "БОРБА". На това мѣсто искам да благодаря на Х.Р. за публикуването на това му мнение.

Аз лично живея тук съ семейството си от 10 год. Директно не съм репресиран, само заплашван от Държавната Сигурност, поради което прекъснах ходенето си в Родината. Самите те ме удостоиха в актовете си с названието "Бражески настроен елемент", което аз нося в този случай с удовлетворение.

Тук бих желал също да се обърна и към нашите по-заможни сънародници в емиграция. Удивлявам се от тѣхната висока квалификация и признателност, която им отдава местното общество. Много от тѣх се срамят да покажат произхода си. Други говорят против комунизма, а се скъпят да дадат част от дневния си хонорар като приход-абонамент за едно от немногото ни емигрантски списания. Други от тѣх слагат съвестта си в чекмеджето и плащат хиляди долари на представители от български легации, за да ходят в България и плащат нашите сънародници с дебелите си автомобили и златни украшения.

Верно е, че парите въртят света, но само там, където са вложени на мѣсто, там където ги вложиха богатите евреи при създаването на Израел като държава, и там където ги влагат сега германците след отварянето на берлинската стена.

Като заключение ще Ви помоля да ми отпечатате името без съкращение. Пожелавам на всички Честито Рождество Христово и Честита Нова Година. Нека тя ни събере в Освободена България.

Божидар Христов - ХанOVER, Германия.

+++++

Уважаема редакция,

Получихме последния Ваш брой на сп. "БОРБА" и Ви благодарим за Вашата отзивчивост до сега към нас. Използвам случая да Ви честитя Новата 1990 г. и светлите Христови празници, като Ви пожелаваме бодр дух и здраве в общата ни борба против комунизма - до неговото пълно унищожение. То се отнася до цѣлата Ваша редакция и Б.Н.Ф. и неговите сътрудници. Желаям и по-нататък да получаваме Вашето списание, понеже същото отговаря на нашите идеи.

По повод Вашият апел, изпращам приложено към писмото и две банкноти по 100 австр. шилинга - скромна сума, която отделям от минималния ми бюджет - за подкрепа на общата ни борба.

С най-сърдечни поздрави: И.Г.Т.  
14.01.1990 г. Виена, Австрия.

+++++

Драги сънародници, Съри Хилс, Австралия, 12.01.1990  
Прилагам малка помощ към специалния фонд - 50 щатски долара, с надеждата че България ще бъде демократизирана в скоро време. К.

## Съобщения

\*\*\* МПО - Макед. Патриотична Организация в Америка е изпратила телеграма до Г-н Жак Делор, Председател на Европейския Парламент в Щрасбург за нарочното заседание на Европейската Общност в връзка с политическите промени във източна Европа. Телеграмата, подписана от председателя на МПО - Г-н Иван Лебамов, напомня за все още съществуващата отворена рана в Македония, която е язвата на отношенията на балканските страни.

Господин Лебамов напомня, че въпреки жестоко проведената денационализация на народа в Македония от страна на Гърция и Югославия, той продължава да изисква свободата си, както и правото да живее в мир, в границите на една свободна и независима Македония.

В името на Свобода и Човѣчност, Централният Комитет на Организацията очаква надлежно, внимателно въдълбочаване въ исканията на народа в Македония.

\*\*\* ИНТЕРВЮ СЪ ИВАНЪ МИХАЙЛОВЪ. Италианското списание "Стория Илустрата" е "открило" лидера на македонското движение. Сътрудникът на изданието Антонио Питамич е водил разговор с него, като провокираше му въпроси съ получили отговори, адекватни на известната умѣлост и вещина на Ив. Михайловъ.

Изъ увода: "Той бѣ единъ отъ най-върлитѣ неприятели на тази Югославия, която бѣ създадена следъ Първата свѣтовна война, както и на нейния кралъ Александър I Караджорджевичъ. И той (Михайловъ) бѣ главата на едно отъ най-мощнитѣ народностни движения на Балканитѣ - Вътрешната Македонска Революционна Организация. ВМРО води борбата на македонцитѣ срещу Турция следъ 1893 и срещу Сърбия следъ 1913 година. Сърбия присвои Македония въ ущърбъ на България следъ Балканската война и наложи съ жестокостъ сѣрбизма тамъ. ВМРО притежаваше народната подкрепа въ Македония, а въ България бѣха "светилищата" й."

\*\*\* Въ редакцията се получиха материали отъ "МАО" - Инициативна група за създаване на "Македонска Антигеноцидна Организация". Благодаримъ на изпращачитѣ. Материалитѣ ще бѣдатъ разгледани.

\*\*\* Получихме "МАКЕДОНИЯ" - Органъ на Младежкото Дружество при Съюза на Македонскитѣ Културно-просветни Дружества въ България.

Подъ заглавие "Нашата Задача", четемъ между другото:

"НИЕ РАТУВАМЕ ЗА ДУХОВНОТО ОБЕДИНЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОДЪ" ...

МАКЕДОНСКИЯТЪ ВЪПРОСЪ Е И БЪЛГАРСКИ ВЪПРОСЪ, ЗАЩОТО ...

КРЪВЪТА ВОДА НЕ СТАВА!

\*\*\* Инженеръ Александър Дърводѣлски, Подпредседател на Българския Национален Фронтъ бѣ на посещение въ България между 9 и 19 април т.г. Той има възможност да се срещне и разговаря съ деятели отъ демократическата опозиция.

Отъ специалния фондъ на БНФ бѣха предадени материали и други помощи на обща стойност отъ около 8,000 щатски долара. Бѣха разисквани въпроси отнасящи се до по-нататъшната помощъ съобразно съ наредбитѣ на страната.

Председателят на БНФ, Д-ръ Николай Алтънковъ се намира понастоящемъ въ България. Посещението му е въ връзка съ по-нататъшната дейност на организацията въ България. Очаква се Г-нъ Алтънковъ да престои четири седмици въ страната.

\*\*\* Получиха се въ редакцията множество съобщения както от единични лица, събрания и от акционни комитети на националната емиграция за проведени митинги, събрания и други помощни действия въ полза на демократическата опозиция въ България съ желание за публикация. Поради недостигъ на мѣсто, за съжаление, не сме въ състояние, въпреки голѣмо желание, да удовлетворимъ молбитѣ.

Между множеството, заслужаватъ изрично споменаване поне една резолюция отъ Сидни, подписана отъ 26 души; акции предъ българската легация въ Виена отъ "Комитета за Спасение на Нацията"; съобщение на Църковната община "Св. Иванъ Рилски" въ Мюнхенъ за изпращането на значително количество материали за опозицията на кръглата маса въ София. Молимъ за снизхождение.



БОРБА

ВОРВА

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕН СЪВЕТЪ НА

БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ.

---

P.O. Box 46250  
Chicago, ILL 60646  
U.S.A.



\* \* \*